ISSN 1725-5112

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 323

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums

2008. gada 3. decembris

Saturs

I *Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta*

REGULAS

★ **Padomes Regula (EK) Nr. 1193/2008 (2008. gada 1. decembris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumus, kas noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam** 1

Komisijas Regula (EK) Nr. 1194/2008 (2008. gada 2. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai 16

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 1195/2008 (2008. gada 2. decembris), ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Scottish Farmed Salmon* (AĢIN))** 18

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 1196/2008 (2008. gada 2. decembris), ar kuru 2008./2009. gadam nosaka piemērojamos koeficientus labībai, ko eksportē skotu viskija veidā** 20

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 1197/2008 (2008. gada 1. decembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Nīderlandes karogu, zvejot hekus EK ūdeņos IIa un IV zonā** 22

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 1198/2008 (2008. gada 1. decembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Igaunijas karogu, zvejot melnos paltusus *NAFO* 3LMNO zonā** 24

Komisijas Regula (EK) Nr. 1199/2008 (2008. gada 2. decembris) par ķiploku importa licenču izdošanu apakšperiodā no 2009. gada 1. marta līdz 31. maijam 26

Komisijas Regula (EK) Nr. 1200/2008 (2008. gada 2. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1186/2008 ar ko nosaka no 2008. gada 1. decembra piemērojamo ievedmuitas nodokli labības nozarē 28

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Cena: 18 EUR

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

DIREKTĪVAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/102/EK (2008. gada 19. novembris), ar ko Padomes Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām** 31

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/106/EK (2008. gada 19. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (pārstrādāta versija)** [1] 33

II *Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta*

LĒMUMI

Komisija

2008/899/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2008. gada 2. decembris), ar ko pieņem saistības, kas piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu** 62

III *Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību*

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

★ **Padomes Vienotā rīcība 2008/900/KĀDP (2008. gada 2. decembris), ar kuru groza Vienoto rīcību 2008/107/KĀDP, ar ko pagarina un groza pilnvaras Eiropas Savienības īpašajam pārstāvim Vidusāzijā** 65

★ **Padomes Lēmums 2008/901/KĀDP (2008. gada 2. decembris) par neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas misiju par konfliktu Gruzijā** 66

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

LV

(1) Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1193/2008

(2008. gada 1. decembris),

ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumus, kas noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1], ("pamatregula") un jo īpaši tās 9. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniegusi pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. **PAGAIDU PASĀKUMI**

(1) Komisija 2007. gada 4. septembrī publicēja paziņojumu [2] par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") izcelsmes citronskābes importu Kopienā. Komisija 2008. gada 3. jūnijā ar Regulu (EK) Nr. 488/2008 [3] ("pagaidu regula") ĶTR izcelsmes citronskābes importam piemēroja pagaidu antidempinga maksājumu.

(2) Jāpiebilst, ka procedūra tika sākta pēc tam, kad Eiropas Ķīmijas rūpniecības padome (*CEFIC*) ("sūdzības iesniedzējs") iesniedza sūdzību kāda ražotāja vārdā, kas saražo lielāko daļu, šajā gadījumā vairāk nekā 25 %, no Kopienā ražotās citronskābes.

(3) Kā minēts pagaidu regulas 14. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana notika no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Attiecībā uz tendencēm saistībā ar kaitējuma novērtējumu Komisija analizēja datus par laikposmu no 2004. gada 1. janvāra līdz IP beigām ("attiecīgais periods").

B. **TURPMĀKĀ PROCEDŪRA**

(4) Pēc antidempinga pagaidu maksājumu noteikšanas ĶTR izcelsmes citronskābei vairākas ieinteresētās personas rakstiski iesniedza savas piezīmes. Personām, kas to pieprasīja, sniedza iespēju tikt uzklausītām.

(5) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko uzskatīja par nepieciešamu galīgajiem secinājumiem. Komisija jo īpaši pastiprināja izmeklēšanu attiecībā uz aspektiem, kas interesē Kopienu. Šajā saistībā pēc pagaidu pasākumu noteikšanas vienu papildu pārbaudes apmeklējumu veica šāda citronskābes lietotāja telpās Eiropas Savienībā:

— *Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough*, Apvienotā Karaliste, un *Nowy Dwor*, Polija.

Turklāt, kā sīkāk paskaidrots 11. apsvērumā, pārbaudes apmeklējumus veica šādu ražotāju eksportētāju telpās:

— *Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd* (*Laiwu Taihe*), *Laiwu, Shandong* province,

[1] OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.
[2] OV C 205, 4.9.2007., 14. lpp.
[3] OV L 143, 3.6.2008., 13. lpp.

— *Weifang Ensign Industry Co. Ltd* (*Weifang Ensign*), *Changle, Shandong* province.

(6) Visas puses tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem plānoja ieteikt galīgā antidempinga maksājuma piemērošanu ĶTR izcelsmes citronskābes importam un attiecīgo summu galīgo iekasēšanu, ko nodrošina ar pagaidu maksājumu. Tika noteikts arī termiņš, kurā ieinteresētās personas varēja sniegt piezīmes pēc minētās informācijas saņemšanas.

(7) Tika ņemtas vērā ieinteresēto personu mutiski un rakstiski iesniegtās piezīmes, un vajadzības gadījumā secinājumus attiecīgi grozīja.

C. **LIETAS SĀKŠANA, ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS**

(8) Viens ražotājs eksportētājs vairākkārt atkārtoja prasību, ka sūdzības publiskā versija neietver *prima facie* pierādījumus par Kopienas rūpniecībai nodarīto būtisko kaitējumu, atturot ieinteresētās personas izmantot savas aizstāvības tiesības. Pēc šā ražotāja eksportētāja domām, lietu nevajadzēja uzsākt, jo sūdzībā ietvertie pierādījumi nav pietiekami. Šajā saistībā jāatzīmē, ka sūdzības publiskā versija ietvēra visus būtiskos pierādījumus un nekonfidenciālus datu kopsavilkumus, kas tika iesniegti konfidenciāli, lai ieinteresētās personas varētu izmantot savas aizstāvības tiesības procedūras laikā. Tādēļ šis arguments ir noraidāms.

(9) Dažas ieinteresētās personas izteica argumentus, ka attiecīgais ražojums pagaidu regulas 16. apsvēruma nozīmē un līdzīgais ražojums nav līdzīgi, kā konstatēts pagaidu regulas 18. apsvērumā, jo to fizikālās un ķīmiskās īpašības nav vienādas un tos neizmanto vienādiem nolūkiem. Pēc šo ieinteresēto personu domām, apgalvojums pagaidu regulas 18. apsvērumā neattiecas uz argumentiem, kas minēti izmeklēšanas laikā, un ir pretrunā ar Komisijas veikto korekciju cenu samazinājuma aprēķinos, kas saistīta ar noteiktu attiecīgā ražojuma daudzumu apstrādi, lai novērstu sacietēšanu, pēc tā ievešanas ES. Pirmkārt, tiek minēts, ka izmeklēšana liecina, ka gan attiecīgo ražojumu, gan līdzīgo ražojumu izmanto vieniem un tiem pašiem galvenajiem nolūkiem, t. i., galvenokārt tīrīšanai mājsaimniecībās (trauku mazgājamajām mašīnām paredzētajos līdzekļos, mazgāšanas līdzekļos, ūdens mīkstinātājos) un kā pārtikas un dzērienu piedevas, kā arī personīgai higiēnai/kosmētikas jomā. Pretenzija, ka daži lietotāji attiecīgo ražojumu nemaz neizmantos mazgāšanas līdzekļos, pārtikas un dzērienu ražošanā tā smaržas un/vai krāsas dēļ, nebija tālāk pamatota ar pierādījumiem. Izmeklēšana liecināja, ka tikai vienā pielietošanas jomā, t. i., farmācijas nozarē, tiek izmantota vienīgi Eiropā ražota citronskābe, un iemesls ir īpašā atbilstības testa izmaksas. Tā kā farmācijas nozare ir tikai neliela daļa no kopējās lietotāju komercdarbības, atbilstības testa izmantošana netika uzskatīta par ekonomiski attaisnojamu komercdarbības lēmumu. Otrkārt, nav pretrunu starp korekciju, kas tika veikta cenu samazinājuma aprēķinos, saistībā ar attiecīgā ražojuma daudzumiem, kam jānovērš sacietēšana pēc importēšanas, saskaņā ar pagaidu regulas 64. apsvērumu un konstatējumu, ka abi ražojumi ir līdzīgi, jo pietiek ar to, ka attiecīgajam ražojumam un līdzīgajam ražojumam ir vienādas ķīmiskās, fizikālās un tehniskās pamatīpašības un ka tiem ir vienāds pamatpielietojums, kā tas ir šajā gadījumā. Tālāk tiek minēts, ka sacietēšana kā tāda nenotiek saistībā ar Ķīnas ražojuma specifiskajām īpašībām, bet tā notiek, jo jebkurai citronskābei neatkarīgi no tās izcelsmes tās ķīmiskā sastāva dēļ ir tendence sacietēt, ja to pakļauj mitrumam un temperatūras maiņām. Tā kā ir dabiski, ka tikai attiecīgais ražojums ilgāku laika periodu tiek pakļauts mitrumam un temperatūras maiņām tā transportēšanas laikā uz ES, tad šī problēma galvenokārt rodas attiecīgajam ražojumam, bet ne vienīgi tam. Tāpēc korekcijā vienkārši ir ņemts vērā tas, ka sacietēšanas novēršana rada papildu izmaksas galvenokārt attiecīgajam ražojumam, jo ražojuma daudzumiem, ko skārusi sacietēšana, vai nu novērš sacietēšanu (sadrupinot un sijājot vai pārvēršot šķidrumā sacietējušo ražojumu) pirms tā pārdošanas tālāk, vai pārdod to ar atlaidi. Tādējādi šī prasība ir noraidāma.

(10) Ņemot vērā iepriekš teikto, tiek galīgi secināts, ka pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē attiecīgais ražojums un citronskābe, kas ražota un pārdota analogā valstī, Kanādā, un Kopienas ražošanas nozares ražotais un Kopienas tirgū pārdotais ražojums ir līdzīgi ražojumi, un ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu regulas 15. līdz 17. apsvērums.

D. **DEMPINGS**

1. **Vispārīgi noteikumi**

(11) Izmeklēšanas pagaidu posmā tika veikta visu zināmo ražotāju eksportētāju tirgus ekonomikas režīma ("TER")/atsevišķā režīma ("AR") prasību izmeklēšana. Izlasē iekļāva tikai dažus ražotājus eksportētājus, un vienā uzņēmumā veica atsevišķu pārbaudi. Savās piezīmēs par pagaidu regulu vairākas personas izteica pretenzijas, ka šai pieejai ir daži trūkumi. Tāpēc jautājumu izskatīja vēlreiz, un, ņemot vērā arī to, ka tādu

apstākļu dēļ kā, piemēram, pieejamie līdzekļi, varēja palielināt to uzņēmumu skaitu, kuros paspētu veikt izmeklēšanu, galu galā tika nolemts neveidot izlasi. Ņemot vērā to, ka pagaidu posmā katram uzņēmumam, kas sadarbojās, tika nodrošināts vismaz AR, katram no tiem būtu jānosaka individuāla maksājuma likme. Rezultātā trim uzņēmumiem, ko neiekļāva izlasē vai kas atsevišķi pārbaudīti pagaidu posmā, lūdza iesniegt atbildes uz anketas jautājumiem. Taču tikai divi no šiem uzņēmumiem iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Trešais uzņēmums neiesniedza atbildes uz anketas jautājumiem, un tālāka izmeklēšana tajā nenotika.

2. **Tirgus ekonomikas režīms ("TER")**

(12) Pagaidu regulas 27. apsvērumā minētais uzņēmums apgalvoja, ka šajā apsvērumā minētā subsīdija nav paredzēta attiecīgajam ražojumam un ka nomas maksas nemaksāšana ir izskaidrojama ar grupas uzņēmumu privātu vienošanos par peļņas kompensēšanu ar nomas maksu. Taču tādēļ, ka netika saņemti nekādi jauni dokumenti vai informācija par šo jautājumu un minētā nomas maksas iegrāmatošanas prakse kropļojoši ietekmē grāmatvedības datus, secinājumi attiecībā uz šo uzņēmumu paliek bez izmaiņām un ar šo tiek apstiprināti galīgi.

(13) Pēc pagaidu informācijas nodošanas atklātībā viena uzņēmumu grupa, kas minēta pagaidu regulas 25. apsvērumā, paziņoja, ka tā ir saņēmusi aizdevumus, pamatojoties uz vienas bankas sīki izstrādātu finanšu analīzi, kas noteikusi augstu kredītreitingu. Taču tas, ka banka formāli veica analīzi un noteica augstu kredītreitingu, neizslēdz to, ka konkrētais uzņēmums sniedza garantijas citiem uzņēmumiem, neskatoties uz to, ka lielākā daļa no tā pamatlīdzekļiem bija ieķīlāti, ne arī to, ka aizdevumus, kas tika piešķirti konkrētajam uzņēmumam, piešķīra banka, kurai bija raksturīga valsts ietekme. Tāpēc secinājumi attiecībā uz šo uzņēmumu paliek bez izmaiņām un ar šo tiek apstiprināti galīgi.

(14) Viens no uzņēmumiem, kas minēts pagaidu regulas 26. apsvērumā, apgalvoja, ka tam ir piemērots sods par to, ka tā lielākais akcionārs bija ieguvis zemes izmantošanas tiesības par labu cenu un pēc tam pamatoti tās pārvērtējis, ņemot vērā tirgus cenu izmaiņas. Taču milzīgo atšķirību starp iegādes cenu un novērtējumu pēc tam (1 000–2 000 %) nebija iespējams izskaidrot. Tā kā nav saņemti nekādi jauni dokumenti vai informācija par zemes izmantošanas tiesību iegūšanu un vēlāku pārvērtēšanu un ņemot vērā priekšrocības, ko uzņēmums saņēma, iegūstot aktīvus par cenām, kas ir ievērojami zemākas par tirgus vērtību, secinājumi attiecībā uz šo uzņēmumu paliek bez izmaiņām un ar šo tiek apstiprināti galīgi.

(15) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par TER, ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu regulas 25. līdz 30. apsvērums.

3. **Atsevišķs režīms ("AR")**

(16) Pieci uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kam netika noteikts TER, atbilda visiem pamatregulas 9. panta 5. punktā noteiktajiem kritērijiem, un tiem tika noteikts AR. Viens uzņēmums, kam bija noteikts pagaidu AR, vairs tālāk nesadarbojās, un tāpēc AR galu galā netika noteikts (skatīt 11. un 34. apsvērumu).

4. **Normālvērtība**

(17) Kā izskaidrots 11. apsvērumā, pēc komentāriem par pagaidu regulu nolēma, ka netiks veidota izlase, un trīs uzņēmumiem, kurus neiekļāva izlasē vai atsevišķi nepārbaudīja pagaidu posmā, lūdza iesniegt atbildes uz anketas jautājumiem. Normālvērtību noteica vienam no šiem uzņēmumiem (*Laiwu Taihe*), kas saņēma TER un kas iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem.

4.1. *Uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kas varēja saņemt TER*

(18) Tā kā vienīgais uzņēmums, kas varēja saņemt TER un ko izmeklēšanas pagaidu posmā pārbaudīja atsevišķi, neiesniedza nekādas piezīmes par normālvērtību, tad ar šo tiek galīgi apstiprināti pagaidu regulas 35. līdz 39. apsvēruma konstatējumi.

(19) Attiecībā uz otru uzņēmumu, kas saņēma TER (*Laiwu Taihe*) un kurā pēc tam notika izmeklēšana to iemeslu dēļ, kas izskaidroti 11. apsvērumā, pirmkārt, pārbaudīja, vai uzņēmuma kopējie līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomi vietējā tirgū ir reprezentatīvi pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Attiecīgā ražojuma pārdošanas apjomi vietējā tirgū bija nedaudz zem 5 % no līdzīgā ražojuma eksporta apjoma uz Kopienu. Taču šāds zemāks rādītājs tomēr ir pietiekami svarīgs, lai nodrošinātu pareizu salīdzinājumu, un līdzīgā ražojuma iekšzemes cenas tiek uzskatītas par reprezentatīvām, ņemot vērā arī konkrētā uzņēmuma kopējos vietējos pārdošanas apjomus. Tāpēc tos izmantoja, lai noteiktu normālvērtību.

(20) Par katru ražojuma veidu, ko uzņēmums *Laiwu Taihe* pārdevis eksportam uz Kopienu, noteica, vai vietējā tirgū pārdod tieši salīdzināmu ražojumu. Ražojumu veidus uzskatīja par tieši salīdzināmiem, ja tie piederēja pie viena un tā paša ražojuma veida (kas noteikts pēc ķīmiskā sastāva), bija salīdzināmi granulēti un iesaiņoti. Konstatēja, ka tikai viens ražojuma veids, ko pārdod eksportam uz Kopienu, ir tieši salīdzināms ar ražojuma veidu, kuru pārdeva vietējā tirgū.

(21) Pēc tam pārbaudīja, vai šā ražojuma veida pārdošanas apjomus vietējā tirgū var uzskatīt par tādiem, kas iegūti parastā tirdzniecības apritē saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punktu. Konstatēja, ka IP laikā, tātad parastā tirdzniecības apritē, šā ražojuma veida pārdošanas apjomi vietējā tirgū neatkarīgiem patērētājiem bija rentabli.

(22) Tā kā šā ražojuma veida rentablo pārdevumu apjoms bija 80 % vai mazāks par kopējo šā veida pārdošanas apjomu, normālvērtības pamatā bija faktiskā iekšzemes cena, kas aprēķināta kā vidējā svērtā cena tikai no rentablajiem darījumiem ar šo veidu.

(23) Tā kā uzņēmuma *Laiwu Taihe* iekšzemes cenas nevarēja izmantot citu ražojuma veidu normālvērtības noteikšanai, normālvērtību aprēķināja saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu.

(24) Aprēķinot normālvērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu, pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu ("SG&A") un peļņas apmēri saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta pirmo ievaddaļu pamatoti ar faktiskajiem datiem par parastā tirdzniecības apritē notikušu līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu, ko veicis *Laiwu Taihe*.

4.2. *Uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kam nevarēja piešķirt TER*

(25) Savās piezīmēs par pagaidu regulu dažas personas apgalvoja, ka Kanāda nevarētu būt piemērota analogā valsts, ņemot vērā to, ka Amerikas Savienotās Valstis nesen ir sākušas antidempinga procedūru pret citronskābi, kuras izcelsme ir, *inter alia*, Kanādā. Tāpēc par alternatīvu analogo valsti noteica Taizemi. Taču analīze parādīja, ka, lai gan antidempinga pasākumi pret Kanādas izcelsmes citronskābi IP laikā nebija spēkā, IP laikā spēkā bija antidempinga pasākumi pret Taizemes izcelsmes citronskābi. Pēdējos minētos pasākumus piemēroja Indija, un tie sastāvēja no ievērojamiem antidempinga maksājumiem USD 374,36 par tonnu, kuri beidzās tikai 2007. gada augustā, t. i., divus mēnešus pēc IP beigām. Tāpēc, ņemot vērā arī tos argumentus, kas jau minēti pagaidu regulas 42. un 43. apsvērumā, un to, ka pēc šīs izmeklēšanas pabeigšanas vēl turpinājās ASV izmeklēšana par Kanādas izcelsmes citronskābi, tika secināts, ka nav iemesla, kāpēc, nosakot analogo valsti, būtu jādod priekšroka Taizemei, nevis Kanādai.

(26) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu normālvērtība iepriekš 11. apsvērumā minētajiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nepiešķīra TER, ir nosakāma, ņemot mērā analogās valsts cenas vai aprēķināto vērtību.

5. **Eksporta cena**

(27) Divu uzņēmumu gadījumā, kuros pēc tam notika izmeklēšana iepriekš minētajā 11. apsvērumā izskaidroto iemeslu dēļ, eksporta cenu noteica pēc tās pašas metodikas, kas izskaidrota pagaidu regulas 45. līdz 47. apsvērumā.

(28) Tā kā neviens uzņēmums neiesniedza nekādas piezīmes par eksporta cenām, ar šo tiek galīgi apstiprināti konstatējumi, kas minēti pagaidu regulas 45. līdz 47. apsvērumā.

6. **Salīdzinājums**

(29) Savās piezīmēs par pagaidu regulu un par galīgi paziņoto informāciju viena uzņēmumu grupa apstrīdēja kāda tirgotāja veiktu abstraktas komisijas maksas ieturēšanu par pārdošanas apjomu ĶTR, ņemot vērā to, ka tirgotājs bija grupas neatņemama daļa. Tomēr konstatēja, ka tirdzniecības uzņēmums patiešām darbojās kā neatkarīgs tirgotājs un ka abu uzņēmumu attiecības ekonomiskajā ziņā ir kā galvenajam uzņēmumam un tā pārstāvim. Konstatēja, ka tirgotājs tirgoja ne tikai saistīto uzņēmumu ražotos ražojumus, bet arī ražojumus, ko ražojuši neatkarīgi ražotāji. Turklāt minētais uzņēmums pārdeva arī tieši nesaistītiem klientiem. Tāpēc prasību noraidīja un saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu veica korekciju, ievērojot pārdošanas, vispārīgās un administratīvās izmaksas un nesaistīto importētāju peļņu.

(30) Savās piezīmēs par pagaidu regulu viens ražotājs eksportētājs ierosināja neņemt vērā izmaksas par valūtas maiņu, jo saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu eksportētājiem ir jādod 60 dienas, lai atspoguļotu ilgstošas valūtas kursa izmaiņas izmeklēšanas perioda laikā. Šī prasība bija pieņemama, un ražotāja eksportētāja dempinga starpību atbilstīgi koriģēja.

(31) Pagaidu regulā samazināja eksporta cenu saistībā ar neatmaksājamo PVN, ko saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu piemēro eksporta pārdošanas apjomiem. Viens ražotājs eksportētājs savās piezīmēs par pagaidu regulu izteica prasību neveikt šādu eksporta cenas korekciju, jo pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkts attiecas tikai uz normālvērtību. Ir atzīts, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā paredzētā korekcija attiecas tikai uz normālvērtības aprēķināšanu. Faktiski uz iepriekš minēto eksporta cenas samazināšanu attiecas pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunkts, un tā jāveic saskaņā ar minēto apakšpunktu. Pārbaudot šo prasību, tika atklāts, ka, aprēķinot korekcijas konkrētajam uzņēmumam, ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda un ka tā pati kļūda ir pieļauta attiecībā uz citiem uzņēmumiem. Šīs neprecizitātes izlaboja, un to rezultātā nedaudz samazinājās šiem uzņēmumiem iepriekš aprēķinātās dempinga starpības.

(32) Pārbaudot 31. apsvērumā minēto prasību, atklāja, ka viena uzņēmuma gadījumā, kuram bija noteikts atsevišķs režīms, nav izdarīta nepieciešamā korekcija. To izlaboja, un rezultātā dempinga starpība šim uzņēmumam nedaudz pieauga.

(33) Tā kā netika iesniegtas nekādas citas piezīmes par salīdzināšanu, bez izmaiņām, kas norādītas iepriekš 30., 31. un 32. apsvērumā, ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu regulas 48. līdz 50. apsvērums.

7. **Dempinga starpība**

(34) To divu uzņēmumu gadījumā, kuros notika tālāka izmeklēšana iepriekš minētajā 11. apsvērumā izskaidroto iemeslu dēļ, dempinga starpību noteica, izmantojot to pašu metodiku, kas izskaidrota pagaidu regulas 51. apsvērumā. Viens uzņēmums, kurš nesniedza atbildes uz anketas jautājumiem un kurā nenotika tālāka izmeklēšana, kā paskaidrots iepriekš 11. apsvērumā, tika uzskatīts par tādu, kas nesadarbojas, un saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu konstatējumi balstās uz pieejamajiem faktiem. Šajā gadījumā, ņemot vērā pagaidu regulas 19. apsvērumā minēto augsto sadarbības līmeni, uzņēmumam noteica no visiem uzņēmumiem vislielāko dempinga starpību.

(35) Dempinga starpības visiem uzņēmumiem, kuros pagaidu posmā jau bija notikusi atsevišķa izmeklēšana, pārrēķināja, lai izlabotu 30., 31. un 32. apsvērumā minētās neprecizitātes. Šis pārrēķins radīja dempinga starpību nelielas korekcijas.

(36) Tā kā netika iesniegts neviens jauns dokuments, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 53. apsvēruma secinājumus, kas attiecas uz sadarbības līmeni.

(37) Tādējādi galīgās dempinga starpības, ko izsaka kā procentuālo daļu no CIF cenas līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība (%)
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co., Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Visi pārējie uzņēmumi	59,8

E. **KAITĒJUMS**

1. **Kopienas ražošana un Kopienas ražošanas nozare**

(38) Dažas ieinteresētās personas paziņoja, ka uzņēmums *SA Citrique Belge NV* pēc IP pārtrauca ražošanu un tikai nodarbojās ar attiecīgā ražojuma, ko importē no saistīta uzņēmuma Ķīnā (*DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd*), pārdošanu, apgalvojot, ka uzņēmums *SA Citrique Belge NV* nav Kopienas ražošanas nozares daļa. Šis apgalvojums tomēr nav pamatots ar pierādījumiem, un no uzņēmuma *SA Citrique Belge NV* iesniegtajiem datiem secināms, ka uzņēmums turpināja ražošanu.

(39) Viena ieinteresētā persona sūdzējās arī, ka pagaidu regulas 56. apsvērumā ir uzrādīts tikai uzņēmuma *SA Citrique Belge NV* importēto ražojumu klāsts no saistītā Ķīnas ražotāja IP laikā. Šī persona pieprasīja, lai tiktu uzrādīti visi Kopienas ražošanas nozares importa virzieni no saistītiem un nesaistītiem uzņēmumiem par visu attiecīgo periodu, jo importa apjomi ir nozīmīgs faktors, lai novērtētu Kopienas ražošanu un rezultātā izdarītu slēdzienu par kaitējumu. Izmeklēšana patiešām liecināja, ka visa attiecīgā perioda laikā Kopienas ražošanas nozares importa apjomi bija nenozīmīgi, t. i., 1 % līdz 6 % no ražošanas apjoma – šī amplitūda tiek minēta konfidencialitātes apsvērumu dēļ. Tāpēc arguments ir noraidāms, un ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 55. līdz 58. apsvērumu.

2. **Kopienas patēriņš**

(40) Tā kā par Kopienas patēriņu nav saņemta jauna un pamatota informācija, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 59. un 60. apsvērumu.

3. **Imports no attiecīgās valsts**

a) *Attiecīgā importa apjoms un tirgus daļa, importa cenas*

(41) Attiecībā uz importa apjomiem, tirgus daļu un cenām nav atrasta vai saņemta jauna un pamatota informācija, tāpēc un arī tādēļ, ka ieinteresētās personas nav iesniegušas nekādas prasības vai argumentus par attiecīgā importa apjomu un cenām, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 61. līdz 63. apsvērumu.

b) *Cenu samazinājums*

(42) Izmeklēšanas pagaidu posmā, lai salīdzinātu attiecīgo ražojumu un Kopienas ražošanas nozares ražoto citronskābi tajā pašā tirdzniecības līmenī, cenu samazinājuma aprēķinā veica korekciju nesaistītu importētāju uzcenojumam (tostarp pārdošanas, vispārīgajām un administratīvajām izmaksām) un turklāt veica korekciju īpašajām apstrādes izmaksām, kas rodas importētājiem uz Kopienu, lai pirms tālākpārdošanas novērstu noteiktu attiecīgā ražojuma daudzumu sacietēšanu. Taču saistībā ar datu par tirdzniecības korekciju līmeņa nelielo izlabošanu aprēķināja vidējās svērtās cenas samazināto starpību un konstatēja, ka 17,42 % ir samazināti līdz 16,54 %.

(43) Pēc galīgās informācijas paziņošanas viens Kopienas ražotājs iebilda, ka korekcijas jāveic arī attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares tirdzniecības posmiem, proti, jāņem vērā pārdevumi, izmantojot starpniekus. Šajā ziņā jāmin, ka pirms attiecīgā ražojuma Kopienas ražošanas nozares cenu salīdzināšanas ar importa cenām tika veikta korekcija, ņemot vērā tirdzniecības posmus.

(44) Tas pats Kopienas ražotājs turklāt pieprasīja korekciju, kas saistīta ar izmaksām, kuras radušās, noteiktiem attiecīgā ražojuma daudzumiem piemērojot īpašo sacietēšanas novēršanas apstrādi, attiecināt arī uz līdzīgo ražojumu. Tomēr šo prasību nepamatoja ar sīkāku informāciju par konkrētām izmaksām, kas radušās Kopienas ražotājam, un tādēļ tā nebija pieņemama. Tāpēc ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 64. apsvērumu.

4. **Stāvoklis Kopienas ražošanas nozarē**

a) *Vispārējais stāvoklis*

(45) Dažas ieinteresētās personas izvirzīja pretenziju, ka Komisija nav rūpīgi izanalizējusi visus kaitējuma rādītājus, un tāpēc nav konstatēta īsta un pilnīga saikne starp Kopienas ražošanas nozares stāvokli un Ķīnas importu. Jo īpaši tika apgalvots, ka nav novērtētas dažu kaitējuma rādītāju labvēlīgas izmaiņas. Jāatzīmē, ka, pat ja dažu kaitējuma rādītāju izmaiņas ir labvēlīgas, kas tika apstiprināts pagaidu regulas 79. apsvērumā, kopējā aina norāda uz Kopienas ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos. Ražojumu, ražošanas jaudas, jaudas izmantošanas, pārdošanas apjomu un cenas par vienību līmeņu viduvējie uzlabojumi, kā arī pieaugusī rentabilitāte, ko apraksta pagaidu regulas 76. apsvērumā, atspoguļo Kopienas ražotāju centienus attiecīgajā periodā palikt konkurētspējīgiem un gūt labumu no pieaugušā patēriņa. Taču, kā redzams pagaidu regulas 68. apsvērumā, par spīti šiem centieniem Kopienas ražošanas nozare ir zaudējusi 5 procentu punktus (t. i., tirgus daļa ir samazinājusies no 54 % līdz 49 %) no savas tirgus daļas, kuru lielākoties pārņēmis imports no Ķīnas par zemām dempinga cenām. Kā situāciju pasliktinošs faktors minēts arī tas, ka Kopienas ražošanas nozare būtu varējusi cerēt iegūt kādu daļu no tās tirgus daļas, kas piederēja tiem trim Kopienas citronskābes ražotājiem, kuri beidza savu darbību 2004. gadā. Tomēr, tieši pretēji, Kopienas ražošanas nozare nespēja pārņemt ne šo trīs slēgto EK ražotāju klientus, ne gūt labumu no pieaugušā patēriņa. Šis būtiskais tirgus daļas zaudējums kopā ar acīmredzami sliktākiem finanšu rādītājiem, t. i., rentabilitāti, ieguldījumu ienesīgumu un naudas plūsmu, rāda, ka attiecīgajā periodā Kopienas ražošanas nozares vispārējais stāvoklis pasliktinājās un IP laikā bija vissliktākais. Turklāt krājumu samazinājumu šajā gadījumā nevar novērtēt kā Kopienas ražošanas nozares stāvokļa pozitīvu attīstību, jo to nevar uzskatīt par nozīmīgu rādītāju, ņemot vērā ražojuma raksturu, kas nepieļauj ilglaicīgu uzglabāšanu.

b) *Ieguldījumi un spēja piesaistīt kapitālu*

(46) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka ieguldījumi šajā jomā nav pastāvīgi, bet pastāv noteikti ieguldījumu cikli. Lai gan pat normālos tirgus apstākļos noteikti nevar sagaidīt, ka būtiski ieguldījumi būtu jāveic katru gadu, tas, ka visā periodā neviens no diviem atlikušajiem Kopienas ražotājiem nav veicis būtiskus ieguldījumus, tiek uzskatīts par zīmi tam, ka zemā rentabilitāte (kas 2006. gadā pārvērtās par zaudējumiem) neļāva veikt būtiskus ieguldījumus. Tādēļ uzskata, ka šajā gadījumā ieguldījums ir īpaši nozīmīgs kaitējuma rādītājs.

(47) Visbeidzot, jāapsver Kopienas ražotāju spēja palielināt kapitālu. Šajā saistībā izmeklēšana liecināja, ka abiem Kopienas ražotājiem saistībā ar citronskābes ražošanas komercdarbības vides pasliktināšanos ir grūtības piesaistīt kapitālu.

(48) Viena ieinteresētā persona minēja, ka sūdzības iesniedzējs vismaz spēja piesaistīt kapitālu attiecībā uz citiem ražojumiem, jo 2007. gada februārī tas paziņoja par jaunas glikozes rūpnīcas celtniecību. Šajā saistībā ir minēts, ka izmeklēšanas ietvars attiecas tikai uz spēju piesaistīt kapitālu saistībā ar konkrēto ražojumu, t. i., citronskābi, ko, šķiet, ir negatīvi ietekmējis Kopienas ražošanas nozares finanšu stāvoklis.

(49) Pamatojoties uz iepriekš minēto, ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu regulas 72. apsvērumā minētais secinājums par Kopienas ražošanas nozares ieguldījumu.

c) *Rentabilitāte un ieguldījumu ienesīgums*

(50) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka pagaidu regulas 73. apsvērumā izklāstītos konstatējumus nevarētu saskaņot ar abu Kopienas ražotāju kontiem, proti, neviens no kontiem neuzrādītu minētās ārkārtējās pārstrukturēšanas izmaksas. Šajā saistībā ir minēts, ka attiecīgajā periodā viena Kopienas ražotāja ārkārtas rezultātu lielā mērā ietekmēja pārstrukturēšanas pasākumi, kas atspoguļojās kontos vai nu kā izmaksas, vai kā ieņēmumi atkarībā no tā, vai tie attiecas uz uzkrājumu papildināšanu vai atbrīvošanos no tiem, un no nodevām, kas maksātas mātesuzņēmumam Šveicē. Tāpēc tika uzskatīts par atbilstošāku par pamatu kaitējuma analīzei izmantot darbības rezultātu, nevis tīro peļņu.

(51) Tā pati persona apgalvoja, ka tas sods par rīcību, kas vērsta pret konkurenci, ko 2005. gadā piemēroja abiem Kopienas ražotāju mātesuzņēmumiem, iespējams, bija ietekmējis Kopienas ražošanas nozares peļņas stāvokli. Jebkāda no soda naudas radusies ietekme (gan uzkrājumu papildināšana, gan atbrīvošanās no tiem) ir iegrāmatota kā ārkārtas rezultāts. Kā minēts 50. apsvērumā, darbības rezultātu šajā procesā izmantoja kā kaitējuma rādītāju. Tādējādi naudas sods, ko piemēroja Kopienas ražotājiem, nebūtu varējis ietekmēt peļņas stāvokli, kurš tika izmantots kaitējuma analīzē. Turklāt jāpiebilst, ka no 2006. gada līdz IP perioda beigām Kopienas rūpniecības nozarei bija zaudējumi. Tāpēc pagaidu regulā minētās tendences ar šo tiek galīgi apstiprinātas.

(52) Vairākas ieinteresētās personas norādīja uz zināmu neatbilstību starp tendenci attiecībā uz rentabilitāti un ieguldījumu ienesīgumu. Patiesi, pretēji rentabilitātei, kas tika noteikta, darbības peļņu no līdzīgā ražojuma pārdošanas nesaistītiem patērētājiem izsakot kā procentus no šo pārdošanas apjomu apgrozījuma, ieguldījumu ienesīgumu aprēķināja kā tīro peļņu procentos no ieguldījumu tīrās bilances vērtības. Lai saglabātu konsekvenci visu kaitējumu rādītāju aprēķinos, ieguldījumu ienesīguma aprēķinu pārskatīja, pamatojoties uz darbības peļņu procentos no ieguldījumu tīrās bilances vērtības. Pārskatītie skaitļi ir šādi:

	2004	2005	2006	IP
Kopējo ieguldījumu ienesīgums (indekss)	100	148	– 147	– 207

(53) Ar šo apstiprina, ka pārskatīto skaitļu virzības tendence bija tā pati, un tāpēc tie nemainīja secinājumu, kas izklāstīts pagaidu regulas 74. apsvērumā un kuru ar šo apstiprina galīgi.

5. **Secinājums par cēloņsakarību**

(54) Tā kā par ražojumu, pārdošanas apjomu, tirgus daļu, vienības pārdošanas cenu, krājumiem, naudas plūsmu, nodarbinātību, produktivitāti, algām un dempinga starpības lielumu nav saņemta jauna un pamatota informācija vai argumenti, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas

66. līdz 71., 73. un 75. līdz 78. apsvērumu. Turklāt attiecībā uz ieguldījumu ienesīgumu minētie pārskatītie skaitļi neietekmē tendences, kas izklāstītas pagaidu regulas 73. un 74. apsvērumā. Tādējādi, ņemot vērā finanšu rādītājus, kas nepārprotami pasliktinās, piemēram, rentabilitāti, ieguldījumu ienesīgumu un naudas plūsmu savienojumā ar ievērojamu tirgus daļas zaudēšanu, ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu regulas 81. apsvērumā izklāstītais secinājums par to, ka Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums.

F. CĒLOŅSAKARĪBA

1. Importa par dempinga cenām ietekme

(55) Kā minēts 42. apsvērumā, galīgi secināja, ka vidējās cenas importam no ĶTR IP laikā bija zemākas nekā vidējās Kopienas ražošanas nozares cenas. Pēc nelielas aprēķinu pārskatīšanas konstatēja, ka vidējais cenu pazeminājums ir 16,54 %. Šis nelielais cenu pazeminājums nevar ietekmēt secinājumus par importa par dempinga cenām ietekmi, kas izklāstīti pagaidu regulas 83. līdz 85. apsvērumā un ar šo tiek apstiprināti galīgi.

2. Citu faktoru ietekme

a) *Pašizraisīts kaitējums*

(56) Daži importētāji apgalvoja, ka Kopienas ražošanas nozare kaitējumu sev nodarīja pati un to izraisīja stratēģija "cena, nevis apjoms", proti, pievēršanās vienīgi augstākās kvalitātes tirgus segmentam, neražojot un nepārdodot zemākās kvalitātes ražojumu. Pēc šo pašu importētāju teiktā, sekas bija tādas, ka Kopienas ražošanas nozare nevarēja gūt labumu no pieaugušā pieprasījuma pēc zemākas kvalitātes citronskābes un tāpēc zaudēja tirgus daļu un pasliktināja savu finanšu situāciju. Tomēr izmeklēšana liecināja, ka attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu pamatā izmanto vieniem mērķiem un ka tie galvenokārt konkurē vienos un tajos pašos segmentos (skatīt 9. apsvērumu), izņemot vienu tirgus nišu, kas veido nelielu daļu no Eiropas citronskābes tirgus daļas, kuru līdz šim apgādāja vienīgi Kopienas ražošanas nozare. Izmeklēšanā patiešām konstatēja, ka Kopienas ražošanas nozare darbojas zemākas kvalitātes tirgus segmentā. Tādēļ šis arguments ir noraidāms.

(57) Turklāt dažas ieinteresētās personas to, ka attiecīgajā periodā, proti, tajos gados, kad Kopienas rūpniecība sasniedza labākus rezultātus, t. i., 2004.–2005. gadā, netika veikti ieguldījumi, uzskatīja par faktoru, kas veicināja tirgus daļas zaudēšanu un rezultātā tā situācijas pasliktināšanos. Izmeklēšana liecināja, ka Kopienas ražošanas nozare nestrādāja ar pilnu jaudu un ka attiecīgajā periodā tās jaudas izlietojums bija stabils. Tāpēc lielāka pieprasījuma gadījumā būtu bijis iespējams nedaudz palielināt ražošanas apjomus bez papildu ieguldījumiem. Turklāt, ņemot vērā to, ka attiecīgajā periodā Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte bija nepietiekama, t. i., mazāka par plānoto peļņu, un pat izvērtās negatīva, par ekonomiski attaisnojamu uzskata komercdarbības lēmumu neieguldīt ievērojamas summas līdzīga ražojuma ražošanā. Tādējādi šis arguments nav pārliecinošs un ir noraidāms.

b) *Izejmateriālu cenu pieaugums, pieaugošās enerģijas cenas*

(58) Gandrīz visas ieinteresētās personas vairākkārt atkārtoja apgalvojumus, ka jebkurš konstatētais kaitējums varētu būt bijis radies saistībā ar cukura tirgus reformu un tai sekojošo ražošanas kompensāciju likvidēšanu 2006. gadā un/vai ar pieaugošajām enerģijas cenām.

(59) Viena ieinteresētā persona minēja, ka viena Kopienas ražotāja 2007. gada pārskatā ir minēts, ka izejmateriālu pieejamība ir ierobežota saistībā ar Eiropas režīmu attiecībā uz cukuru, kura rezultātā ir cēlušās izmaksas. Šajā saistībā ir jāpiebilst, ka minētais Kopienas ražotājs kā pamatizejvielu neizmanto cukuru, bet gan melases sīrupu, un, kā izskaidrots pagaidu regulas 89. apsvērumā, tāpēc tam nekad nav maksāta ražošanas kompensācija. Taču izmaksu pieaugums melases sīrupam nebija nozīmīgs, bet atbilstošs cukura cenu pieaugumam pasaules tirgū. Attiecībā uz otra Kopienas ražotāja situāciju, kas sīkāk bija aprakstīta pagaidu regulas 90. līdz 94. apsvērumā, netika saņemta jauna vai pamatota informācija vai argumenti. Ar šo tiek galīgi apstiprināts vispārīgais secinājums, kas izklāstīts 93. apsvērumā, ka cukura tirgus reforma neietekmēja Kopienas ražošanas nozares izmaksu stāvokli lielā mērā.

(60) Tā pati ieinteresētā persona apgalvoja, ka patiešām varētu būt bijusi saikne starp cukura cenām un biodegvielas ražošanu, jo tas ir apstiprināts Komisijas pētījumā "Pārtikas cenu krīzes iemesli" [1]. Šajā saistībā ir jāpiebilst, ka Komisijai, kā jau minēts pagaidu regulas 98. apsvērumā, bija piekļuve datiem par abu Kopienas ražotāju

[1] Eiropas Komisija "Pārtikas cenu krīzes iemesli: cukurs", 2008. gada 20. maijs, http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/foodprice/sugar_en.pdf

izmaksām un tāpēc tā varēja izanalizēt abu Kopienas ražotāju citronskābes ražošanā izmantoto izejmateriālu konkrētās izmaksas. Tāpēc tika analizēta un, novērtējot ES cukura tirgus reformu un biodegvielas ražošanas pieaugumu, ņemta vērā jebkāda saistība starp cukura cenām un biodegvielas ražošanu. Pamatojoties uz to, varētu secināt, un ar šo tiek galīgi apstiprināts, ka šie faktori neietekmēja Kopienas ražošanas nozares konstatēto un ciesto kaitējumu lielā mērā.

(61) Turklāt jāmin, ka nekāds izmaksu pieaugums saistībā ar melases sīrupu, cukuru vai glikozi, vai arī enerģiju, kas tika atzīts pagaidu regulā (skatīt tās 93. un 96. apsvērumu), nav kaitējuma avots Kopienas ražošanas nozarei, jo normālā tirgus situācijā Kopienas ražošanas nozare būtu varējusi vismaz daļēji novirzīt šīs pieaugušās izmaksas saviem patērētājiem. Taču izmeklēšana liecināja, ka arvien pieaug importa apjoms par dempinga cenām, kas ievērojami samazina Kopienas ražošanas nozares cenas. Tādējādi, kā minēts pagaidu regulas 84. apsvērumā, ir notikusi cenu samazināšanās un Kopienas ražošanas nozare varētu vienīgi nedaudz novirzīt savu izmaksu pieaugumu saviem patērētājiem, kā rezultātā pasliktinātos tās finanšu situācija un turklāt tiktu zaudēta tirgus daļa.

(62) Visbeidzot, ir jāpiemin, ka izmeklēšana parādīja, ka ir pieaugušas arī Ķīnas izmaksas saistībā ar citronskābes ražošanu. Tomēr šo pieaugušo izmaksu dēļ nav paaugstinājušās pārdošanas cenas, tieši pretēji – attiecīgajā periodā pārdošanas cenas pat samazinājās par vienu vienību – par 6 procenta punktiem, kā minēts pagaidu regulas 63. apsvērumā.

(63) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, prasības ir noraidāmas, un pagaidu regulas 88. līdz 99. apsvērums ar šo tiek galīgi apstiprināts.

c) *Kopienas ražošanas nozares cenu kartelis*

(64) Dažas ieinteresētās personas vairākkārt apgalvoja, ka Eiropas ražotāju piedzīvotais tirgus daļas zaudējums bija pašu izraisīts saistībā ar citronskābes karteli (1991.–1995. gads), kurā piedalījās gan sūdzības iesniedzējs, gan otrs Eiropas ražotājs un kas radās saistībā ar Ķīnas citronskābes importa apjoma pieaugumu. Šis apgalvojums netika tālāk pamatots un tāpēc neietekmēja secinājumu, kas izteikts pagaidu regulas 100. apsvērumā, ka liels importa par dempinga cenām apjoma pieaugums sākās vairākus gadus pēc tam, kad kartelis jau bija beidzis pastāvēt.

(65) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiek galīgi secināts, ka pret konkurenci vērsto pasākumu, kuros piedalījās Kopienas ražošanas nozare, sekas neveicināja Kopienas ražošanas nozares ciestā būtiskā kaitējuma rašanos.

d) *Valūtas svārstības*

(66) Dažas ieinteresētās personas vairākkārt apgalvoja, ka Ķīnas ražotās citronskābes cenu pazemināšanās IP laikā iemesli lielā mērā bija nelabvēlīgais ASV dolāra un *euro* maiņas kurss, tas, ka pasaules tirgos citronskābes cenas parasti nosaka ASV dolāros, un grūtības pielāgot cenas, par kurām parasti vienojas reizi gadā, jaunai valūtas situācijai.

(67) Jāatgādina, ka pagaidu regulas 104. apsvērumā jebkādu valūtas svārstību ietekme netiek uzskatīta par nozīmīgu, jo, pat ja ASV dolāra devalvācija pret *euro* laikposmā no 2004. gada līdz IP beigām, kas pēc provizorisko aprēķinu saskaņošanas bija 4,97 %, tiktu pilnīgi ignorēta, joprojām būtu novērojams samazinājums par vairāk nekā 10 %.

(68) Rezultātā tiek galīgi apstiprināts, ka *euro* vērtības pieaugums attiecībā pret ASV dolāru nebija tāds, lai noliegtu cēloņsakarību starp konstatēto kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei un attiecīgo importu, un tāpēc prasība ir noraidāma.

3. **Secinājums par cēloņsakarību**

(69) Tā kā nav saņemta jauna un pamatota informācija vai argumenti, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 82. līdz 110. apsvērumu.

(70) Ņemot vērā iepriekš minēto, ar šo tiek galīgi apstiprināts pagaidu secinājums, ka starp Kopienas ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu un Ķīnas importu par dempinga cenām pastāv cēloņsakarība.

G. **KOPIENAS INTERESES**

1. **Pēc izmeklēšanas perioda notikušās izmaiņas**

(71) No dažiem Kopienas ražošanas nozares ražotājiem, kā arī ražotājiem eksportētājiem un importētājiem, kas sadarbojās, tika saņemtas piezīmes par nepieciešamību ņemt vērā atsevišķas būtiskas izmaiņas, kuras notikušas pēc IP. Jāatzīmē, ka saskaņā ar pamatregulas 6. panta 1. punktu parasti neņem vērā to informāciju par dempingu un kaitējumu, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda. Taču, ņemot vērā izklāstu pagaidu regulas 119. un 129. apsvērumā, izņēmuma kārtā tika uzskatīts par vajadzīgu apkopot datus un informāciju, kas attiecas uz laika periodu pēc 2007. gada jūnija līdz 2008. gada jūlijam.

(72) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka pasākumu piemērošana nebūtu vajadzīga, jo pēc IP Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte sasniedza augstu līmeni saistībā ar ievērojami pieaugušām cenām, un ka tirgus pats noregulējās. IP laikā bija pierādījumi par dempingu un kaitējumu, un šis kaitējums lielā mērā izveidojās saistībā ar importa par dempinga cenām radīto cenu samazinājumu. Statistika par importu liecina, ka vidējais Ķīnas pārdošanas cenu pieaugums pēc IP ir tikai 12 %. Salīdzinājumā ar samazināšanās līmeni par 16,54 % IP laikā šis pieaugums acīmredzami nav pietiekams, jo tas neļautu Kopienas ražošanas nozarei palielināt tās pārdošanas cenu līdz noturīgam līmenim, neriskējot zaudēt vairāk klientu, ja netiek ieviesti antidempinga pasākumi. Attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares cenu līmeni tika konstatēts, ka Kopienas ražošanas nozarei ir izdevies mēreni palielināt cenas no 2008. gada pirmā ceturkšņa, kas, šķiet, ir uzlabojis Kopienas ražošanas nozares finanšu situāciju. Tomēr šie cenu pieaugumi ir ciešā savlaicīgā saistībā ar šā procesa sākšanu, un tāpēc šķiet, ka Kopienas ražošanas nozares situācija, iespējams, ir uzlabojusies saistībā ar potenciālajiem antidempinga pasākumiem attiecībā uz importu no ĶTR. Tādējādi tika secināts, ka vai nu tā nebija tirgus pašregulācija, vai arī pašregulācija bija nepietiekama, lai uzskatītu pasākumu izmantošanu par nevajadzīgu. Tādējādi arguments ir noraidāms.

2. **Kopienas ražošanas nozares intereses**

(73) Tā kā par Kopienas ražošanas nozares interesēm nav saņemta jauna un pamatota informācija vai argumenti, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 112. līdz 115. apsvērumā izdarīto secinājumu par Kopienas ražošanas nozares interesēm.

3. **Konkurence un piegādes drošība**

(74) Visieinteresētākās personas vairākkārt atkārtoja, ka pasākumu piemērošana ievērojami samazinātu konkurenci Eiropas tirgū un tirgū radītu dipolu situāciju. Tomēr tiek uzskatīts, ka, ņemot vērā spēcīgo tirgus pozīciju, ko pēdējos gados ir ieguvuši Ķīnas ražotāji eksportētāji, pasākumu piemērošana neliks tiem aiziet no Kopienas tirgus, bet gan vienīgi atjaunos vienādas iespējas, lai ļautu Kopienas ražošanas nozarei un Ķīnas ražotājiem eksportētājiem konkurēt pēc vienādiem nosacījumiem. Turklāt saprātīgs cenu palielinājums Kopienas tirgū varētu patiešām piesaistīt lielāku importa apjomu no citām trešām valstīm, kuras pašas nodarbojas ar ražošanu, piemēram, Izraēla un Dienvidamerikas valstis, kuras, iespējams, bija maz ieinteresētas eksportēt uz tirgu ar zemākām cenām.

(75) No otras puses, ja antidempinga pasākumi nebūtu piemēroti, nevar izslēgt, ka Kopienas ražošanas nozarei būtu bijis jāpārtrauc sava ražošanas darbība šajā konkrētajā jomā, kas novestu pie pretējā scenārija, t. i., Ķīnas importa dominēšanas.

(76) Visieinteresētākās personas apgalvoja arī, ka, ja Ķīnas imports būtu apturēts saistībā ar pasākumu ieviešanu, būtu apdraudēta piegādes drošība, jo Kopienas ražošanas nozare nevar apmierināt pieprasījumu ES tirgū pat tad, ja abi ražotāji izmantotu 100 % no savas ražošanas jaudas. To pasliktinātu tas, ka tiek prognozēts, ka pieprasījums pēc citronskābes pat palielināsies, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 648/2004 (2004. gada 31. marts) par mazgāšanas līdzekļiem [1]. Minētajā regulā Komisija apņemas veikt pārbaudi attiecībā uz fosfātu izmantošanu mazgāšanas līdzekļos un, pamatojoties uz rezultātiem, iesniegt priekšlikumu atbilstīgai rīcībai. Pildot šīs saistības, Komisija iesniedza ziņojumu, bet vēl nepiedāvāja nekādas darbības. Taču pat tad, ja fosfātus pilnībā izņemtu no mazgāšanas līdzekļu ražošanas, to galvenie aizvietotāji ir zeolīti un citronskābe – mazāk.

(77) Turklāt vairāki fakti ir pretrunā pieņēmumam, ka Ķīnas imports patiešām būtu apturēts:

— statistika par importu liecināja, ka divpadsmit mēnešos pēc IP Ķīnas importa apjoms palielinājās par 17 %, turpretim pēc pagaidu pasākumu piemērošanas tas saglabājās nozīmīgā līmenī, kas, šķiet, ir pietiekami, lai garantētu piegādes drošību ES,

[1] OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.

— izmeklēšana uzrādīja zināmu ražošanas jaudas pārpalikumu dažiem ražotājiem eksportētājiem ĶTR, kas norāda uz to, ka ĶTR imports uz ES tirgu neapstāsies, jo īpaši, ja ASV antidempinga izmeklēšanas ietvaros ASV piemērotu pasākumus pret ĶTR.

(78) Turklāt Kopienas ražošanas nozare paziņoja, ka veiks atbilstīgus pasākumus, lai palielinātu savu ražošanas jaudu. Sūdzības iesniedzējs paziņoja par savas ražošanas jaudas ievērojamu palielināšanu. Saskaņā ar paziņojumu presei 2008. gada jūlijā šīm papildu jaudām būtu jābūt pilnībā pieejamām no 2009. gada vidus, pirmajam pieaugumam esot pieejamam jau 2009. gada janvārī. Tam patiešām vajadzētu veicināt pieprasījuma apmierināšanu ES. Turklāt jāpiebilst, ka otrs Kopienas ražotājs 2008. gada augustā paziņoja, ka līdz 2009. gada pirmajam ceturksnim tas slēgs savu ražotni ĶTR un tas koncentrēs uzmanību uz ražotni Kopienā.

(79) Turklāt pievilcīgāks cenu līmenis ES tirgū, iespējams, palielinās importa apjomu no trešām valstīm, un ar šiem alternatīvajiem avotiem, šķiet, piegāde tiks labāk nodrošināta nekā tad, ja lietotāji būtu atkarīgi tikai no ĶTR citronskābes. Divpadsmit mēnešos pēc IP, piemēram, importa apjomi no Izraēlas palielinājās par 30 %.

(80) Tāpēc šķiet, ka pasākumu piemērošana neizstumtu ĶTR ražotājus eksportētājus no tirgus, bet drīzāk atjaunotu vienādas iespējas, kas nodrošinātu alternatīvus piegādes avotus.

4. **Nesaistīto importētāju intereses**

(81) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka izlasē iekļauti lielākie importētāji Eiropā, tādējādi Komisijai trūkst informācijas par maksājumu ietekmi uz uzņēmumu vairākumu – maziem un vidējiem importētājiem. Taču neviena persona neiesniedza iebildumus pret izvēlēto izlasi, un tāpēc uzskata, ka izlase pārstāv visus importētājus.

(82) Ņemot vērā to, ka citronskābe vidēji rada tikai 1 % no importētāja kopējiem ieņēmumiem, paredzams, ka antidempinga maksājuma ietekme uzņēmumu kopējos rezultātos nebūs tik jūtama.

(83) Tā kā papildu piezīmes no importētājiem nav saņemtas, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 116. līdz 120. apsvērumā izdarītos secinājumus.

5. **Lietotāju intereses**

(84) Pēc pagaidu posma Komisija pastiprināja izmeklēšanu par pasākumu iespējamo ietekmi uz lietotājiem. Šajā saistībā no lietotājiem un valstu asociācijām tika pieprasīta papildu informācija un viena Kopienas lietotāja telpās tika veikta papildu pārbaude.

(85) Saņemtā informācija apstiprina pagaidu secinājumu, kura pamatā, kā minēts pagaidu regulas 121. un 122. apsvērumā, ir lietotāju nepilnīgas atbildes uz anketas jautājumiem, ka citronskābes īpatsvars lietotāju kopējās ražošanas izmaksās ir salīdzinoši viduvējs. Kaut arī citronskābes izmaksu īpatsvars lietotāju ražošanas izmaksās ir atkarīgs no konkrētā ražojuma, tomēr tika konstatēts, ka tas parasti ir robežās no mazāk nekā 1 % līdz 20 %. Ar iepriekš minēto papildu informāciju arī apstiprināja pagaidu secinājumu, ka maksājumam, kas sasniedz cenu samazinājuma starpības līmeni, ir tikai ļoti ierobežota ietekme uz lietotāju, kas sadarbojas, ražošanas izmaksām. Pēc galīgās informācijas paziņošanas divi galvenie citronskābes rūpnieciskie lietotāji iebilda, ka citronskābe vairāku to ražojumu sastāvā ir lielā daudzumā, tādēļ maksājumi tos ietekmēs būtiski. Pirmkārt, jāpiebilst, ka citronskābi dažādās proporcijās izmanto plašā abu lietotāju ražojumu klāstā. Otrkārt, pamatojoties uz iesniegtajiem datiem, nevar pierādīt, ka minētie lietotāji lielākoties pārdod tādus ražojumus, kuros citronskābes izmaksas ir ievērojamas. Visbeidzot, nekāda papildu informācija šā argumenta pierādīšanai netika iesniegta. Tādēļ šis arguments nav pieņemams.

6. **Secinājums par Kopienas interesēm**

(86) Šī papildu analīze par Kopienas importētāju un lietotāju interesēm nav izmainījusi pagaidu secinājumus šajā jomā. Pat tad, ja dažos gadījumos slogs pilnībā skars importētāju/lietotāju, jebkāda negatīva finansiālā ietekme uz lietotāju jebkurā gadījumā būs nenozīmīga. Pamatojoties uz to, jāuzskata, ka pagaidu regulā iekļautie secinājumi par Kopienas interesēm nav jāgroza. Tā kā nav saņemtas citas piezīmes, šie secinājumi tādēļ ar šo tiek galīgi apstiprināti.

H. **GALĪGIE PASĀKUMI**

1. **Kaitējuma novēršanas līmenis**

(87) Vairākas ieinteresētās personas apstrīdēja pagaidām izmantoto peļņas normas līmeni un apgalvoja, ka 9 % peļņa ir pārmērīga, argumentējot, ka Kopienas ražošanas nozare attiecīgajā periodā reāli nekad nav sasniegusi šādu peļņas līmeni. Ir apstiprināts, ka patiešām tikai viens Kopienas ražotājs sasniedza šādu peļņas līmeni tad, kad nebija dempinga, t. i., 2001. gadā, turpretim otrs to nav sasniedzis. Metodika, ko izmantoja, lai noteiktu kaitējuma novēršanas līmeni, tāpēc tika atkārtoti pārbaudīta, un tika uzskatīts par piemērotāku par peļņas normu izmantot to vidējo svērto peļņas normu, kuru abi Eiropas ražotāji sasniedza 2001. gadā, t. i., 6 %.

(88) Pamatojoties uz iepriekš minēto, jāsecina, ka Kopienas ražošanas nozare gadījumā, ja nebūtu importa par dempinga cenām, varētu pamatoti plānot gūt peļņas normu 6 % apmērā pirms nodokļu nomaksas, tādēļ šo peļņas normu izmantoja galīgajos secinājumos.

(89) Ķīnas importa cenas par IP salīdzināja ar cenu, kas nerada kaitējumu, līdzīgajam ražojumam, ko Kopienas ražošanas nozare tirgo Kopienas tirgū. Cenu, kas nerada kaitējumu, ieguva, koriģējot Kopienas ražošanas nozares pārdošanas cenu, lai atspoguļotu pielāgoto peļņas normu. Starpība, kas izrietēja no šā salīdzinājuma, izteikta procentos no kopējās CIF vērtības, katram uzņēmumam bija no 8,3 % līdz 42,7 %, t. i., mazāk nekā konstatētā dempinga starpība, izņemot vienu uzņēmumu.

2. **Galīgie pasākumi**

(90) Ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Kopienas interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, jāpiemēro galīgs antidempinga maksājums zemākās konstatētās dempinga un kaitējuma starpības līmenī saskaņā ar mazāka nodokļa noteikumu. Visos gadījumos, izņemot vienu, maksājumu likme attiecīgi jānosaka konstatētā kaitējuma līmenī.

(91) Pamatojoties uz iepriekš minēto, galīgajiem maksājumiem vajadzētu būt šādiem:

Ražotājs eksportētājs	Ieteiktais antidempinga maksājums (%)
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	36,8
TTCA Co., Ltd	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Visi pārējie uzņēmumi	42,7

3. **Pasākumu veids**

(92) Izmeklēšanas laikā seši ražotāji eksportētāji ĶTR piedāvāja pieņemamas cenu saistības saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu.

(93) Šie saistību piedāvājumi tika pieņemti ar Komisijas Lēmumu 2008/899/EK [1]. Padome atzīst, ka šie saistību piedāvājumi novērš dempinga kaitīgo ietekmi un pietiekamā mērā ierobežo pasākumu apiešanas risku.

(94) Lai Komisija un muitas iestādes arī turpmāk varētu efektīvi uzraudzīt, kā uzņēmumi pilda saistības, kad attiecīgajai muitas iestādei tiek iesniegta prasība par laišanu brīvā apgrozībā, atbrīvojumu no antidempinga maksājuma piešķir ar nosacījumu, ka i) tiek uzrādīts faktūrrēķins, kurā iekļauti vismaz pielikumā norādītie dati un pielikumā paredzētā deklarācija; ii) tos ražojuši, transportējuši un rēķinu izrakstījuši tieši minētie uzņēmumi pirmajam neatkarīgajam klientam Kopienā; un iii) muitā deklarētās un uzrādītās preces precīzi atbilst saistību rēķinā sniegtajam aprakstam. Ja šie nosacījumi nav izpildīti, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā, iekasē atbilstošu antidempinga maksājumu.

[1] Sk. šā *Oficiālā Vēstneša* 62 lpp.

(95) Ja pēc saistību neizpildes Komisija saskaņā ar pamatregulas 8. panta 9. punktu atsauc savu piekrišanu saistībām, atsaucoties uz konkrētiem darījumiem, un paziņo attiecīgos rēķinus par nederīgiem, pieņemot deklarāciju par šo darījumu laišanu brīvā apgrozībā, rodas muitas parāds.

(96) Importētājiem jāzina, ka muitas parāds ir normāls tirdzniecības risks, kas, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā, kā aprakstīts 94. un 95. apsvērumā, var rasties arī tad, ja Komisija ir apstiprinājusi tā ražotāja piedāvātās saistības, no kura šie importētāji tieši vai netieši ir pirkuši savas preces.

(97) Atbilstoši pamatregulas 14. panta 7. punktam muitas iestādēm nekavējoties jāinformē Komisija katrreiz, kad ir konstatētas saistību neizpildes pazīmes.

(98) Iepriekš minēto iemeslu dēļ ražotāju eksportētāju piedāvātās saistības Komisija uzskata par pieņemamām, un attiecīgie uzņēmumi ir informēti par būtiskajiem faktiem, apsvērumiem un pienākumiem, pamatojoties uz kuriem saistības ir pieņemtas.

(99) Ja saistības tiek pārkāptas vai atsauktas vai ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, antidempinga maksājumu, ko Padome piemērojusi saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, automātiski piemēro saskaņā ar tās 8. panta 9. punktu.

I. **PAGAIDU MAKSĀJUMA GALĪGĀ IEKASĒŠANA**

(100) Ņemot vērā konstatēto dempinga starpības apmēru un Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma līmeni, uzskata, ka galīgi jāiekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu, ievērojot noteikto galīgo maksājumu summu. Tā kā galīgā maksājuma likmes ir mazākas par pagaidu maksājuma likmēm, atmaksā pagaidu iekasētās summas, kas pārsniedz galīgo antidempinga maksājuma likmi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka galīgo antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes un trinātrija citrāta dihidrāta importu, ko klasificē ar KN kodu 2918 14 00 un ex 2918 15 00 (*Taric* kods 2918 15 00 10).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama 1. punktā izklāstīto turpmāk minēto uzņēmumu izgatavotajiem ražojumiem, ko piemēro *CIF* cenai līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas, ir šāda:

Uzņēmums	Antidempinga maksājums (%)	*Taric* papildkods
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd – Nº 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui province, ĶTR	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, Jiangsu province, ĶTR	8,3	A875
RZBC Co., Ltd – Nº 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong province, ĶTR	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co. Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong province, ĶTR	36,8	A877
TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong province, ĶTR	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu province, ĶTR	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong province, ĶTR	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co., Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong province, ĶTR	33,8	A882
Visi pārējie uzņēmumi	42,7	A999

3. Neskarot 1. punktā izklāstīto, galīgo antidempinga maksājumu nepiemēro importam, kas laists brīvā apgrozībā saskaņā ar 2. pantu.

4. Ja vien nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas maksājumiem.

2. pants

1. Importētos ražojumus, kas deklarēti laišanai brīvā apgrozībā un par ko rēķinus izrakstījuši uzņēmumi, kuru saistības ir apstiprinājusi Komisija un kuru saraksts dots Lēmumā 2008/899/EK, kuru ik pa laikam groza, atbrīvo no galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro saskaņā ar 1. pantu, ar nosacījumu, ka:

a) tos ražojuši, transportējuši un rēķinu izrakstījuši tieši minētie uzņēmumi pirmajam neatkarīgajam klientam Kopienā; un

b) šādam importam ir pievienots saistību rēķins, kas ir faktūrrēķins, kurā ir vismaz informācija un deklarācija, kas paredzētas šīs regulas pielikumā; un

c) muitā deklarētās un uzrādītās preces precīzi atbilst saistību rēķinā sniegtajam aprakstam.

2. Muitas parāds rodas, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā:

a) ja attiecībā uz 1. punktā minēto importu konstatē, ka viens vai vairāki minētajā punktā paredzētie nosacījumi netiek pildīti; vai

b) ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 8. panta 9. punktu Komisija, atsaucoties uz konkrētiem darījumiem, ar regulu vai lēmumu atsauc savu piekrišanu saistībām un paziņo, ka attiecīgie saistību rēķini nav derīgi.

3. pants

Summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 488/2008, tiek galīgi iekasētas atbilstoši galīgā maksājuma likmei, kas noteikta šīs regulas 1. pantā. Pagaidu iekasētās summas, kas pārsniedz galīgā maksājuma apmēru, tiek atmaksātas.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 1. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
H. NOVELLI

PIELIKUMS

Faktūrrēķinā, ko pievieno precēm, kuras uzņēmumi pārdod Kopienā un uz kurām attiecas saistības, norāda šādu informāciju:

1. Virsraksts "FAKTŪRRĒĶINS, KO PIEVIENO PRECĒM, UZ KURĀM ATTIECAS SAISTĪBAS".

2. Tā uzņēmuma nosaukums, kurš izrakstījis faktūrrēķinu.

3. Faktūrrēķina numurs.

4. Faktūrrēķina izdošanas datums.

5. *Taric* papildkods, saskaņā ar kuru rēķinā minētās preces muitojamas uz Kopienas robežas.

6. Precīzs preču apraksts, tostarp:

   — ražojuma koda numurs (RKN), ko izmanto saistību mērķiem,

   — skaidri formulēts attiecīgajam RKN atbilstošo preču apraksts,

   — uzņēmuma ražojuma kods (URK),

   — *Taric* kods,

   — daudzums (jānorāda tonnās).

7. Pārdošanas noteikumu apraksts, tostarp:

   — cena par tonnu,

   — piemērojamie samaksas noteikumi,

   — piemērojamie piegādes noteikumi,

   — kopējās atlaides.

8. Tā uzņēmuma nosaukums, kas darbojas kā importētājs Kopienā un kam uzņēmums tieši izdod faktūrrēķinu, kurš pievienots precēm, uz kurām attiecas saistības.

9. Uzņēmuma tās amatpersonas vārds, kas izsniegusi faktūrrēķinu un šādu parakstītu deklarāciju:

   "Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka preču, uz kurām attiecas šis rēķins, pārdošana tiešam eksportam uz Eiropas Kopienu tiek veikta, ievērojot darbības jomu un saskaņā ar saistību noteikumiem, ko piedāvājis [UZŅĒMUMS] un ko pieņēmusi Eiropas Komisija ar Lēmumu 2008/899/EK. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtās ziņas ir pilnīgas un pareizas."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1194/2008

(2008. gada 2. decembris),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē [2], un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 3. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods (1)	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
	ZZ	81,4
0808 20 50	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

(1) Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1195/2008

(2008. gada 2. decembris),

ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Scottish Farmed Salmon* (AĢIN))

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību [1] un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta 1. punkta pirmo daļu un piemērojot tās 17. panta 2. punktu, Komisija izskatīja Apvienotās Karalistes pieprasījumu apstiprināt specifikācijas grozījumus aizsargātam cilmes vietas nosaukumam *Scottish Farmed Salmon*, kas reģistrēts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2400/96 [2], kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1437/2004 [3].

(2) Attiecīgie grozījumi nav maznozīmīgi Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta nozīmē, tādēļ Komisija, piemērojot minētās regulas 6. panta 2. punkta pirmo daļu, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicējusi grozījumu pieteikumu [4]. Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šie grozījumi ir jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo apstiprina šīs regulas pielikumā minētā nosaukuma specifikācijas grozījumus, kas publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

[1] OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.
[2] OV L 327, 18.12.1996., 11. lpp.
[3] OV L 265, 12.8.2004., 3. lpp.
[4] OV C 76, 27.3.2008., 28. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā

1.7. grupa. Svaigas zivis, gliemji un vēžveidīgie un to izstrādājumi

APVIENOTĀ KARALISTE

Scottish Farmed Salmon (AĢIN)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1196/2008

(2008. gada 2. decembris),

ar kuru 2008./2009. gadam nosaka piemērojamos koeficientus labībai, ko eksportē skotu viskija veidā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1], un jo īpaši tās 162. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 10. novembra Regulu (EK) Nr. 1670/2006, ar ko nosaka dažus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1784/2003 attiecībā uz koriģēto kompensāciju noteikšanu un piešķiršanu par labību, ko eksportē dažu alkoholisko dzērienu veidā [2], un jo īpaši tās 5. pantu,

tā kā:

(1) Ar Regulas (EK) Nr. 1670/2006 4. panta 1. punktu paredzēts, ka kompensāciju piemēro labības daudzumiem, kas ir pakļauti kontrolei un destilēti un kam piemēro koeficientu, kuru reizi gadā nosaka katrai attiecīgajai dalībvalstij. Šis koeficients izsaka attiecību starp kopējo eksportēto daudzumu un attiecīgā alkoholiskā dzēriena kopējo pārdoto daudzumu, ņemot vērā konstatētās minēto daudzumu izmaiņas vairāku gadu garumā, kas atbilst šā alkoholiskā dzēriena vidējam nogatavināšanas laikam.

(2) Pamatojoties uz Apvienotās Karalistes iesniegto informāciju, kas attiecas uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, 2007. gadā vidējais nogatavināšanas laiks skotu viskijam bija astoņi gadi.

(3) Tāpēc ir jānosaka koeficienti laikposmam no 2008. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 30. septembrim.

(4) Eiropas Ekonomikas zonas līguma trešā protokola 10. pants nepieļauj kompensāciju piešķiršanu par eksportu uz Lihtenšteinu, Īslandi un Norvēģiju. Turklāt Kopiena ir noslēgusi nolīgumus ar atsevišķām trešām valstīm, kuros paredzēta eksporta kompensāciju atcelšana. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1670/2006 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā tas jāņem vērā, aprēķinot koeficientu 2008./2009. gadam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1670/2006 4. pantā paredzētie koeficienti, ko laikposmā no 2008. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 30. septembrim piemēro labībai, kuru Apvienotajā Karalistē izmanto skotu viskija ražošanai, ir noteikti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008. gada 1. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 312, 11.11.2006., 33. lpp.

PIELIKUMS

Koeficienti, ko piemēro Apvienotajā Karalistē

Piemērošanas periods	Piemērojamais koeficients	
	iesalā pārstrādātiem miežiem, ko izmanto iesala viskija ražošanā	labībai, ko izmanto graudu viskija ražošanā
No 2008. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 30. septembrim	0,235	0,234

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1197/2008

(2008. gada 1. decembris),

ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Nīderlandes karogu, zvejot hekus EK ūdeņos IIa un IV zonā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vēra Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [1] un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [2], un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2008. gada 16. janvāra Regulā (EK) Nr. 40/2008, ar ko 2008. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti [3], ir noteiktas kvotas 2008. gadam.

(2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2008. gadam iedalīto kvotu.

(3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kvotas pilnīga apguve

Nozvejas kvotu 2008. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants

Aizliegumi

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 1. decembrī

Komisijas vārdā —
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
Fokion FOTIADIS

[1] OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
[2] OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.
[3] OV L 19, 23.1.2008., 1. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	63/T&Q
Dalībvalsts	NDL
Krājums	HKE/2AC4-C
Suga	Heks (*Merluccius merluccius*)
Apgabals	EK ūdeņi IIa un IV zonā
Datums	9.10.2008.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1198/2008

(2008. gada 1. decembris),

ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Igaunijas karogu, zvejot melnos paltusus *NAFO* 3LMNO zonā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [1] un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [2], un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2008. gada 16. janvāra Regulā (EK) Nr. 40/2008, ar ko 2008. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti [3], ir noteiktas kvotas 2008. gadam.

(2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2008. gadam iedalīto kvotu.

(3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kvotas pilnīga apguve

Nozvejas kvotu 2008. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants

Aizliegumi

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 1. decembrī

Komisijas vārdā —
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
Fokion FOTIADIS

[1] OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
[2] OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.
[3] OV L 19, 23.1.2008., 1. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	52/T&Q
Dalībvalsts	EST
Krājums	GHL/N3LMNO
Suga	Melnais paltuss (*Reinhardtius hippoglossoides*)
Apgabals	NAFO 3LMNO
Datums	18.9.2008.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1199/2008

(2008. gada 2. decembris)

par ķiploku importa licenču izdošanu apakšperiodā no 2009. gada 1. marta līdz 31. maijam

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievešanas atļauju sistēmu [2], un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 341/2007 [3] atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, kā arī ievieš importa licenču un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un citiem lauksaimniecības produktiem, kurus importē no trešām valstīm.

(2) Daudzumi, par kuriem tradicionālie importētāji un jaunie importētāji ir iesnieguši "A" licenču pieteikumus pirmajās piecās darba dienās pēc 2008. gada 15. novembra atbilstoši Regulas (EK) Nr. 341/2007 10. panta 1. punktam, pārsniedz daudzumus, kas pieejami Ķīnas, Argentīnas, un visu citu trešo valstu, izņemot Ķīnu un Argentīnu, izcelsmes produktiem.

(3) Tāpēc atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1301/2006 7. panta 2. punktam ir jānosaka, kādā mērā var apmierināt "A" licenču pieteikumus, kas Komisijai nosūtīti vēlākais līdz 2008. gada novembra beigām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 341/2007 12. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

"A" importa licenču pieteikumus, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 341/2007 10. panta 1. punktu iesniegti pirmajās piecās darba dienās pēc 2008. gada 15. novembra un Komisijai nosūtīti vēlākais līdz 2008. gada novembra beigām, apmierina atbilstoši pieprasīto daudzumu procentuālajai daļai, kas norādīta šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.
[3] OV L 90, 30.3.2007., 12. lpp.

PIELIKUMS

Izcelsme	Kārtas Nr.	Piešķīruma koeficients
Argentīna		
— Tradicionālie importētāji	09.4104	78,613107 %
— Jaunie importētāji	09.4099	1,125730 %
Ķīna		
— Tradicionālie importētāji	09.4105	22,581466 %
— Jaunie importētāji	09.4100	0,460126 %
Citas trešās valstis		
— Tradicionālie importētāji	09.4106	100 %
— Jaunie importētāji	09.4102	18,349317 %

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1200/2008

(2008. gada 2. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1186/2008 ar ko nosaka no 2008. gada 1. decembra piemērojamo ievedmuitas nodokli labības nozarē

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 1996. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1249/96 par Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas noteikumiem (ievedmuitas nodokļi labības nozarē) [2] un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1186/2008 [3] noteica no 2008. gada 1. decembra piemērojamo ievedmuitas nodokli labības nozarē.

(2) Ņemot vērā to, ka aprēķinātā vidējā ievedmuitas nodokļa likme par 5 *euro* tonnā atšķiras no noteiktās likmes, jāizdara korekcija atbilstīgi ievedmuitas nodoklim, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 1186/2008.

(3) Attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1186/2008,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1186/2008 I un II pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008. gada 3. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 161, 29.6.1996., 125. lpp.
[3] OV L 319, 29.11.2008., 56. lpp.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievedmuitas nodoklis, ko piemēro no 2008. gada 3. decembra

KN kods	Preču apraksts	Ievedmuitas nodoklis [1] (EUR/t)
1001 10 00	Cietie KVIEŠI, augsta kvalitāte	0,00
	vidēji augsta kvalitāte	0,00
	zema kvalitāte	0,00
1001 90 91	Mīkstie KVIEŠI, sēklas	0,00
ex 1001 90 99	Mīkstie KVIEŠI, augsta kvalitāte, nav paredzēti sēšanai	0,00
1002 00 00	RUDZI	35,10
1005 10 90	KUKURŪZA, sēklas, izņemot hibrīdu sēklas	27,72
1005 90 00	KUKURŪZA, izņemot sēklas [2]	27,72
1007 00 90	Graudu SORGO, izņemot sēšanai paredzētus hibrīdus	35,10

[1] Par precēm, ko Kopienā ieved pāri Atlantijas okeānam vai pa Suecas kanālu, importētājs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 4. punkta noteikumiem var saņemt šādu nodokļa samazinājumu:

— 3 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūras piekrastē,

— 2 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Apvienotajā Karalistē vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē.

[2] Importētājs var saņemt vienotas likmes samazinājumu, kura apmērs ir 24 EUR/t, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi.

II PIELIKUMS

Dati I pielikumā noteiktā ievedmuitas nodokļa aprēķināšanai

28.11.2008-1.12.2008

1) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

(EUR/t)

	Mīkstie kvieši (1)	Kukurūza	Cietie kvieši, augsta kvalitāte	Cietie kvieši, vidēji augsta kvalitāte (2)	Cietie kvieši, zema kvalitāte (3)	Mieži
Birža	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotējums	190,56	108,51	—	—	—	—
FOB cena, ASV	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Piemaksa par Persijas līča reģionu	—	10,79	—	—	—	—
Piemaksa par Lielo Ezeru reģionu	27,27	—	—	—	—	—

(1) Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).
(2) Atlaide 10 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).
(3) Atlaide 30 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).

2) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

Fraktēšanas izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama	11,45 EUR/t
Fraktēšanas izmaksas: Lielo Ezeru reģions–Roterdama	8,98 EUR/t

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/102/EK

(2008. gada 19. novembris),

ar ko Padomes Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 79/409/EEK ([3]) ir paredzēts, ka noteiktus pasākumus pieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([4]).

(2) Lēmumā 1999/468/EK ir izdarīti grozījumi ar Padomes Lēmumu 2006/512/EK ([5]), ar kuru ieviesa regulatīvo kontroles procedūru, lai pieņemtu vispārīgus pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus elementus tiesību pamataktā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru, *inter alia* svītrojot dažus no minētajiem elementiem vai papildinot tiesību aktu ar jauniem nebūtiskiem elementiem.

(3) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas deklarāciju ([6]) par Lēmumu 2006/512/EK, lai regulatīvo kontroles procedūru piemērotu jau spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru, tie ir jāpielāgo saskaņā ar atbilstīgajām procedūrām.

(4) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt dažus Direktīvas 79/409/EEK pielikumus, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus Direktīvas 79/409/EEK elementus, *inter alia* papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(5) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 79/409/EEK.

(6) Grozījumi, kas ar šo direktīvu tiek izdarīti Direktīvā 79/409/EEK, ir pēc būtības tehniski un attiecas vienīgi uz komitejas procedūru, dalībvalstīm tie nav jātransponē. Tāpēc nav nepieciešams pieņemt attiecīgus noteikumus,

([1]) OV C 211, 19.8.2008., 46. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2008. gada 8. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 27. oktobra Lēmums.
([3]) OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.
([4]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
([5]) OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.
([6]) OV C 255, 21.10.2006., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 79/409/EEK groza šādi.

1) Direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*15. pants*

Šādi grozījumi ir nepieciešami, lai I un V pielikumu pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un lai pieņemtu 6. panta 4. punkta otrajā daļā minētos grozījumus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru."

2) Direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*17. pants*

1. Komisijai palīdz Tehniskā un zinātniskā progresa ieviešanas komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu."

2. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 19. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/106/EK

(2008. gada 19. novembris)

par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [2],

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/25/EK (2001. gada 4. aprīlis) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni [3] ir vairākkārt būtiski grozīta [4]. Tā kā minētajā direktīvā ir jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības dēļ būtu lietderīgi to pārstrādāt.

(2) Lēmumiem, kas Kopienas līmenī jāpieņem kuģošanas drošības un jūras piesārņojuma novēršanas jomā, vajadzētu būt saskaņā ar starptautiski pieņemtām normām un standartiem.

(3) Lai saglabātu un celtu zināšanu un prasmju līmeni jūrniecības nozarē Kopienā, ir svarīgi pievērst atbilstīgu uzmanību jūrniecības mācībām un jūrnieku statusam Kopienā.

(4) Kuģošanas drošības interesēs būtu jānodrošina konsekvents sagatavotības līmenis, lai jūrniekiem piešķirtu profesionālās kompetences sertifikātus.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu [5] piemēro jūrnieku profesijām, uz kurām attiecas šī direktīva. Tā palīdzēs veicināt atbilstību prasībām, kas noteiktas Līgumā, likvidējot šķēršļus personu un pakalpojumu brīvai apritei starp dalībvalstīm.

(6) Diplomu un sertifikātu savstarpējā atzīšana, kas paredzēta saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, ne vienmēr nodrošina standartizētu sagatavotības līmeni visiem jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu. Tas tomēr ir būtiski no kuģošanas drošības viedokļa.

(7) Līdz ar to ir būtiski noteikt jūrnieku minimālās sagatavotības līmeni Kopienā. Šim līmenim būtu jābalstās uz sagatavotības standartiem, kas jau pieņemti starptautiskā līmenī, proti, Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) 1978. gada Konvenciju par jūrnieku sagatavotības, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (*STCW* konvencija), kas pārskatīta 1995. gadā. Visas dalībvalstis ir minētās konvencijas puses.

(8) Dalībvalstis var noteikt standartus, augstākus nekā minimālie standarti, kas noteikti šajā direktīvā un Starptautiskajā konvencijā par jūrnieku sagatavošanu, sertificēšanu un sardzes pildīšanu.

(9) *STCW* konvencijas noteikumi, kas ir pievienoti šai direktīvai, būtu jāpapildina ar obligātajiem noteikumiem, kas iekļauti Jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas kodeksa (*STCW* kodekss) A daļā. *STCW* kodeksa B daļā ir iekļauti ieteikumi, kuru mērķis ir palīdzēt *STCW* konvencijas dalībvalstīm un tiem, kas iesaistīti konvencijā paredzēto pasākumu īstenošanā, piemērošanā vai izpildē, vienādi un pilnībā īstenot konvenciju.

---

[1] OV C 151, 17.6.2008., 35. lpp.
[2] Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. jūnija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 20. oktobra Lēmums.
[3] OV L 136, 18.5.2001., 17. lpp.
[4] Sk. III pielikuma A daļu.
[5] OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

(10) Lai pastiprinātu kuģošanas drošību un jūras piesārņojuma novēršanu, šajā direktīvā saskaņā ar *STCW* konvenciju būtu jāizstrādā noteikumi par sardzes personāla minimālo atpūtas laiku. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot noteikumus, kas paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Līgumu par jūrnieku darba laika organizāciju, kas noslēgts starp Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federāciju (ESTDAF) ([1]).

(11) Dalībvalstīm būtu jānosaka un jāīsteno īpaši pasākumi, lai novērstu krāpnieciskas darbības saistībā ar kompetences sertifikātiem un attiecīgi sodītu par šādu darbību veikšanu, kā arī jāturpina centieni, darbojoties SJO, lai panāktu stingrus un izpildāmus nolīgumus par šādas prakses apkarošanu visā pasaulē.

(12) Lai pastiprinātu kuģošanas drošību un novērstu cilvēku dzīvības zaudējumus un jūras piesārņošanu, būtu jāuzlabo saziņa starp apkalpes locekļiem uz kuģiem, kas kuģo Kopienas ūdeņos.

(13) Personālam uz pasažieru kuģiem, kas norīkots palīdzēt pasažieriem ārkārtas situācijās, būtu jāspēj sazināties ar pasažieriem.

(14) Apkalpēm, kuras strādā uz tankkuģiem, kas ved indīgu, kaitīgu vai piesārņojošu kravu, būtu jāspēj efektīvi rīkoties avārijas novēršanas un ārkārtas situācijās. Sevišķi svarīgi ir izveidot piemērotu sistēmu saziņai starp kapteini, virsniekiem un ierindas jūrniekiem, izpildot šajā direktīvā paredzētās prasības.

(15) Ir būtiski nodrošināt, lai to jūrnieku kompetences līmenis, kuriem ir sertifikāti, ko izsniegušas trešās valstis, un kuri strādā uz Kopienas kuģiem, ir līdzvērtīgs tam, kuru par vajadzīgu nosaka *STCW* konvencija. Pamatojoties uz sagatavotības un sertificēšanas prasībām, kas pieņemtas saskaņā ar *STCW* konvenciju, ar šo direktīvu būtu jāparedz procedūras un kopīgi kritēriji atzīšanai, ko dalībvalstis īsteno attiecībā uz sertifikātiem, kurus izsniegušas trešās valstis.

(16) Kuģu satiksmes drošības interesēs dalībvalstīm kvalifikācijas ar pierādījumu par vajadzīgo sagatavotības līmeni būtu jāatzīst vienīgi tad, ja tās izsniegušas *STCW* konvencijas dalībvalstis, par ko ir SJO Kuģniecības drošības komitejas atzinums, ka minētā valsts ir pierādījusi, ka tā pilnā mērā ir atbildusi un joprojām atbilst minētajā konvencijā noteiktajiem standartiem, vai ja tās izsniegtas šādu dalībvalstu vārdā. Līdz brīdim, kad SJO Kuģniecības drošības komiteja spēs veikt tādu identifikāciju, ir vajadzīga sertifikātu provizoriskas atzīšanas sistēma.

(17) Attiecīgā gadījumā jūrniecības mācību iestādes, sagatavošanas programmas un kursi būtu jāpārbauda. Līdz ar to būtu jāizstrādā tādas pārbaudes kritēriji.

(18) Komitejai būtu jāpalīdz Komisijai veikt uzdevumus, kas saistīti ar tādu sertifikātu atzīšanu, kurus izsniegušas trešo valstu mācību iestādes vai administrācijas.

(19) Eiropas Jūras drošības aģentūrai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ([2]), būtu jāatbalsta Komisija, pārbaudot, vai dalībvalstis ievēro šīs direktīvas prasības.

(20) Dalībvalstīm kā ostas pārvaldēm ir prasīts pastiprināt drošību un piesārņojuma novēršanu Kopienas ūdeņos, vispirms pārbaudot kuģus, kas kuģo ar tādas trešās valsts karogu, kura nav ratificējusi *STCW* konvenciju, tādējādi nodrošinot, ka kuģiem, kas kuģo ar kādas trešās valsts karogu, nepiemēro lielāku labvēlības režīmu.

(21) Ir lietderīgi šajā direktīvā ietvert noteikumus par ostas valsts kontroli, līdz tiks grozīta Padomes Direktīva 95/21/EK ([3]) par ostas valsts kontroli kuģošanai, lai uz minēto direktīvu pārceltu tos noteikumus par ostas valsts kontroli, kuri iekļauti šajā direktīvā.

(22) Jāparedz procedūras, lai pielāgotu šo direktīvu grozījumiem starptautiskajās konvencijās un kodeksos.

(23) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([4]).

(24) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot šo direktīvu, lai šīs direktīvas mērķiem piemērotu turpmākus grozījumus konkrētos starptautiskajos kodeksos un jebkādus nepieciešamos grozījumus Kopienas tiesību aktos. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(25) Šajā direktīvā ieviestie jaunie elementi attiecas vienīgi uz komitejas procedūrām. Tādēļ dalībvalstīm tie nav jātransponē.

([1]) OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.

([2]) OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.

([3]) OV L 157, 7.7.1995., 1. lpp.

([4]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(26) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā izklāstītajiem termiņiem, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1) "kapteinis" ir persona, kuras pārziņā ir kuģa vadība;

2) "virsnieks" ir apkalpes loceklis, kurš nav kapteinis un kurš norīkots par virsnieku saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai noteikumiem vai, ja tāda norīkojuma nav, tad saskaņā ar koplīgumu vai paražu tiesībām;

3) "klāja virsnieks" ir virsnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma II nodaļas noteikumiem;

4) "kapteiņa vecākais palīgs" ir virsnieks, dienesta pakāpē nākamais pēc kapteiņa, kura pārziņā nonāks kuģa vadība kapteiņa darba nespējas gadījumā;

5) "kuģa mehāniķis" ir virsnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma III nodaļas noteikumiem;

6) "vecākais mehāniķis" ir galvenais kuģa mehāniķis, kurš atbild par kuģa mehānisko iekārtu un elektroiekārtu mehānisko piedziņu, ekspluatāciju un apkopi;

7) "otrais mehāniķis" ir kuģa mehāniķis, dienesta pakāpē nākamais pēc vecākā mehāniķa, kurš būs atbildīgs par kuģa mehānisko iekārtu un elektroiekārtu mehānisko piedziņu, ekspluatāciju un apkopi vecākā mehāniķa darba nespējas gadījumā;

8) "kuģa mehāniķa palīgs" ir persona, kas mācās, lai kļūtu par kuģa mehāniķi, un kas par tādu norīkota saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai noteikumiem;

9) "radiosakaru operators" ir persona ar atbilstīgu sertifikātu, ko izsniegušas vai atzinušas kompetentās iestādes atbilstīgi noteikumiem par radiosakariem;

10) "ierindas jūrnieks" ir kuģa apkalpes loceklis, kas nav kapteinis vai virsnieks;

11) "jūras kuģis" ir kuģis, kurš nav kuģis, kas kuģo tikai iekšējos ūdeņos vai ūdeņos, kas atrodas tieši blakus piekrastes ūdeņiem vai rajoniem, uz kuriem attiecas ostu noteikumi, vai tādu ūdeņu vai rajonu iekšpusē;

12) "kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu" ir kuģis, kas reģistrēts kādā dalībvalstī un kuģo ar dalībvalsts karogu saskaņā ar tās tiesību aktiem; kuģi, kas neatbilst šai definīcijai, uzskata par kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu;

13) "piekrastes reisi" ir reisi kādas dalībvalsts tuvumā, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

14) "dzinējspēks" ir kuģa visu galveno dzinēju kopējā maksimālā vienlaidu nominālā jauda kilovatos, kas norādīta kuģa reģistrācijas apliecībā vai citā oficiālā dokumentā;

15) "naftas tankkuģis" ir kuģis, kas uzbūvēts un ko izmanto naftas un naftas produktu pārvadāšanai bez taras;

16) "tankkuģis ķimikāliju pārvadāšanai" ir kuģis, kas uzbūvēts vai pielāgots un ko izmanto jebkura tāda šķidra produkta pārvadāšanai bez taras, kas uzskaitīts Starptautiskā ķimikāliju pārvadāšanas kodeksa jaunākās redakcijas 17. nodaļā;

17) "tankkuģis sašķidrinātās gāzes pārvadāšanai" ir kuģis, kas uzbūvēts vai pielāgots un ko izmanto jebkuras tādas sašķidrinātas gāzes vai cita produkta pārvadāšanai bez taras, kas uzskaitīts Starptautiskā gāzes pārvadāšanas kodeksa jaunākās redakcijas 19. nodaļā;

18) "noteikumi par radiosakariem" ir pārskatītie noteikumi par radiosakariem, ko pieņēmusi Pasaules administratīvā radiosakaru konference par mobilajiem sakariem, to jaunākajā redakcijā;

19) "pasažieru kuģis" ir jūras kuģis, kas pārvadā vairāk nekā 12 pasažierus;

20) "zvejas kuģis" ir kuģis, ko izmanto zivju vai citu dzīvo jūras resursu ķeršanai;

21) "*STCW* konvencija" ir Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) 1978. gada Konvencija par jūrnieku sagatavošanu, diplomēšanu un sardzes pildīšanu, ciktāl to piemēro attiecīgajiem jautājumiem, ņemot vērā konvencijas VII panta pārejas noteikumus un noteikumu I/15 prasības, tostarp attiecīgā gadījumā – arī piemērojamos *STCW* kodeksa noteikumus, vienmēr jaunākajā redakcijā;

22) "radiosakaru operatoru pienākumi" atkarībā no situācijas ietver sardzes pienākumu veikšanu, tehnisko apkopi un remontdarbus, ko veic, ņemot vērā noteikumus par radiosakariem, 1974. gada Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (*SOLAS 74*) un – pēc katras dalībvalsts ieskatiem – attiecīgos SJO ieteikumus to jaunākajā redakcijā;

23) "ro-ro pasažieru kuģis" ir pasažieru kuģis ar ro-ro kravas telpām vai īpašas kategorijas telpām, kā noteikts *SOLAS 74* konvencijā tās jaunākajā redakcijā;

24) "*STCW* kodekss" ir Jūrnieku sagatavošanas, diplomēšanas un sardzes pildīšanas (*STCW*) kodekss, kā pieņemts ar 1995. gada *STCW* pušu konferences 2. rezolūciju, tā jaunākajā redakcijā;

25) "funkcijas" ir uzdevumu, pienākumu un atbildības kopums, kas paredzēts *STCW* kodeksā un vajadzīgs, lai nodrošinātu kuģa darbību, cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras vai jūras vides aizsardzību;

26) "kompānija" ir kuģa īpašnieks vai arī jebkura cita organizācija vai persona, kā, piemēram, kuģa pārvaldītājs vai fraktētājs, kas no kuģa īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa darbību un kas, pārņemot šādu atbildību, ir piekritis pārņemt visus pienākumus un atbildību, ko kompānijai uzliek šī direktīva;

27) "atbilstīgs sertifikāts" ir sertifikāts, kas izsniegts un indosēts saskaņā ar šo direktīvu un dod tā likumīgajam īpašniekam tiesības strādāt atbilstīgi statusam, kā arī pildīt funkcijas, kas atbilst sertifikātā paredzētajam atbildības līmenim, uz noteikta tipa, tonnāžas, jaudas un piedziņas veida kuģa, kad tas veic noteiktu attiecīgo reisu;

28) "jūras dienests" ir dienests uz kuģa, kas ir būtisks, lai izsniegtu sertifikātu vai citu kvalifikāciju;

29) "apstiprināts" ir tāds, ko apstiprinājusi dalībvalsts saskaņā ar šo direktīvu;

30) "trešā valsts" ir jebkura valsts, kas nav dalībvalsts;

31) "mēnesis" ir kalendārais mēnesis vai 30 dienas, ko sastāda mazāk nekā vienu mēnesi ilgi laikposmi.

2. pants

Piemērošanas joma

Šo direktīvu piemēro šajā direktīvā minētajiem jūrniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu un kuri nav:

a) karakuģi, peldošas palīgierīces vai citi kuģi, kas pieder dalībvalstij vai ko ekspluatē dalībvalsts, un kas iesaistīti tikai valdības bezpeļņas dienestā;

b) zvejas kuģi;

c) jahtas izklaides braucieniem, kas nav iesaistītas tirdzniecībā;

d) primitīvas konstrukcijas koka kuģi.

3. pants

Sagatavošana un sertificēšana

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrnieki, kuri strādā uz 2. pantā minētajiem kuģiem, ir sagatavoti vismaz saskaņā ar *STCW* konvencijas prasībām, kā noteikts šīs direktīvas I pielikumā, un ka viņiem ir sertifikāti, kā noteikts 4. pantā, vai atbilstīgi sertifikāti, kā noteikts 1. panta 27. punktā.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie apkalpes locekļi, kas jāsertificē saskaņā ar *SOLAS 74* konvencijas noteikumiem III/10.4, ir sagatavoti un sertificēti saskaņā ar šo direktīvu.

4. pants

Sertifikāts

Sertifikāts ir jebkurš derīgs dokuments, lai arī kā tas būtu nosaukts, kuru saskaņā ar 5. pantu un atbilstīgi I pielikuma prasībām ir izsniegusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, vai arī tas ir izsniegts ar šīs iestādes atļauju.

5. pants

Sertifikāti un indosamenti

1. Sertifikātus izsniedz saskaņā ar 11. pantu.

2. Sertifikātus kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem indosē dalībvalsts, kā paredzēts šajā pantā.

3. Sertifikātus izsniedz saskaņā ar *STCW* konvencijas I/2. noteikumu 1. punktu.

4. Attiecībā uz radiosakaru operatoriem dalībvalstis var:

a) eksāmena prasībās iekļaut papildu zināšanas, ko prasa attiecīgie noteikumi, lai izsniegtu sertifikātu, kas atbilst noteikumiem par radiosakariem; vai

b) izsniegt atsevišķu sertifikātu, kurā norāda, ka tā īpašniekam ir papildu zināšanas, kas prasītas attiecīgajos noteikumos.

5. Pēc dalībvalsts ieskatiem indosamentus var iekļaut sertifikātu formātā, ko izsniedz, kā paredzēts *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļā. Tādas iekļaušanas gadījumā izmanto formu, kas izklāstīta A-I/2. iedaļas 1. punktā. Cita veida izsniegšanas gadījumā izmanto to indosamentu formu, kas izklāstīta minētās iedaļas 2. punktā. Indosamentus izsniedz saskaņā ar *STCW* konvencijas VI panta 2. punktu.

6. Dalībvalsts, kas atzīst sertifikātu saskaņā ar 19. panta 2. punktā noteikto procedūru, indosē minēto sertifikātu, lai apliecinātu tā atzīšanu. Izmantotā indosamenta forma ir tā, kas izklāstīta *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļas 3. punktā.

7. Indosamentus, kas minēti 5. un 6. punktā:

a) var izsniegt kā atsevišķus dokumentus;

b) tiem katram piešķir savu atsevišķu numuru, izņemot gadījumus ar indosamentiem, kas apliecina kāda sertifikāta izsniegšanu, – tiem var piešķirt tādu pašu numuru kā attiecīgajam sertifikātam ar noteikumu, ka šis numurs ir viens vienīgs; un

c) to derīguma termiņš beidzas, tiklīdz beidzas indosētā sertifikāta derīguma termiņš vai sertifikātu atsauc, aptur vai anulē dalībvalsts vai trešā valsts, kas to izsniedza, un jebkurā gadījumā piecos gados pēc to izsniegšanas dienas.

8. Statusu, kādā sertifikāta īpašnieks drīkst strādāt, indosamentā norāda terminos, kas vienādi ar tiem, kuri izmantoti drošas komandas komplektēšanas prasībās, ko piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

9. Dalībvalsts var izmantot atšķirīgu formātu no tā, kas noteikts *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļā, ar noteikumu, ka vismaz prasītā informācija tur ir norādīta ar romiešu burtiem un arābu cipariem, ņemot vērā atļautos variantus saskaņā ar A-I/2. iedaļu.

10. Ievērojot 19. panta 7. punktu, ikviens sertifikāts, kas paredzēts šajā direktīvā, ir pieejams tā oriģinālformā uz kuģa, uz kura strādā tā īpašnieks.

6. pants

Sagatavošanas prasības

Sagatavošanu, kas paredzēta 3. pantā, veic I pielikumā prasītajām teorētiskajām zināšanām un praktiskajām spējām atbilstīgā formā, jo īpaši attiecībā uz glābšanas un ugunsdzēsības iekārtām, un to ir apstiprinājusi dalībvalsts norīkota kompetentā iestāde vai organizācija.

7. pants

Principi, kas reglamentē piekrastes reisus

1. Nosakot piekrastes reisus, dalībvalstis attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuriem ir tiesības kuģot ar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts karogu un kuri veic tādus reisus, neizvirza tādas sagatavotības, pieredzes vai sertificēšanas prasības, kuru rezultātā uz minētajiem jūrniekiem attiektos stingrākas prasības nekā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuriem ir tiesības kuģot ar attiecīgās dalībvalsts karogu. Dalībvalsts attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuri kuģo ar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts karogu, nekādā ziņā neizvirza prasības, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzētās prasības attiecībā uz kuģiem, kuri neveic piekrastes reisus.

2. Attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar kādas dalībvalsts karoga un kas regulāri veic piekrastes reisus gar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts krastu, tā dalībvalsts, ar kuras karogu kuģim ir tiesības kuģot, attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz tādiem kuģiem, paredz tādas sagatavotības, pieredzes un sertificēšanas prasības, kas ir vismaz vienādas ar tās dalībvalsts vai *STCW* konvencijas dalībvalsts prasībām, gar kuras krastu kuģis veic reisus, ar noteikumu, ka tās nepārsniedz šajā direktīvā noteiktās prasības attiecībā uz kuģiem, kas neveic piekrastes reisus. Jūrnieki, kas strādā uz kuģa, kura reiss neiekļaujas dalībvalsts noteiktajā piekrastes reisa definīcijā un kurš iekuģo ūdeņos, uz kuriem minētā definīcija neattiecas, pilda šīs direktīvas atbilstīgās prasības.

3. Dalībvalsts kuģim, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, var piešķirt šajā direktīvā paredzētos piekrastes reisu noteikumu atvieglojumus, ja tas gar valsts, kas nav *STCW* konvencijas dalībvalsts, krastu regulāri veic piekrastes reisus, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

4. Pēc lēmuma pieņemšanas par piekrastes reisu definīciju un izglītības un sagatavotības nosacījumiem saskaņā ar 1., 2. un 3. punkta prasībām dalībvalstis paziņo Komisijai sīku informāciju par noteikumiem, ko tās pieņēmušas.

8. pants

Krāpšanas un citu nelikumīgu darbību apkarošana

1. Dalībvalstis nosaka un īsteno atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar sertifikātu izsniegšanas procesu vai ar valstu kompetento iestāžu izsniegtiem un indosētiem sertifikātiem, un nodrošina sankcijas, kuras ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

2. Dalībvalstis nosaka iestādes, kuras ir kompetentas atklāt un apkarot krāpšanu un citas nelikumīgas darbības un veikt informācijas apmaiņu ar citu dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm par jūrnieku sertifikātu izsniegšanu.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo arī visām trešām valstīm, ar kurām ir panākta vienošanās saskaņā ar *STCW* konvencijas I/10. noteikuma 1.2. punktu.

3. Pēc uzņēmējas dalībvalsts pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz rakstisku apstiprinājumu vai noliegumu par šajā valstī izsniegtu jūrnieku sertifikātu, atbilstīgo indosamentu vai jebkādu citu dokumentāru sagatavotības pierādījumu autentiskumu.

9. pants

Sankcijas vai disciplinārie pasākumi

1. Dalībvalstis izstrādā procesus un procedūras, lai objektīvi pārbaudītu katru ziņojumu par minētās dalībvalsts izsniegtu sertifikātu vai indosamentu īpašnieku nekompetenci, rīcību vai nolaidību, kas var radīt tiešus draudus dzīvības vai īpašuma drošībai uz jūras vai jūras videi, saistībā ar sertifikātā minēto funkciju izpildi un lai tāda iemesla dēļ atsauktu, apturētu un anulētu tādus sertifikātus, kā arī lai novērstu krāpšanu.

2. Katra dalībvalsts paredz sankcijas vai disciplinārus pasākumus gadījumiem, kad attiecīgās valsts tiesību akti, ar kuriem īsteno šo direktīvu, netiek ievēroti attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, vai attiecībā uz jūrniekiem, ko tā pienācīgi sertificējusi.

3. Tādas sankcijas vai disciplināros pasākumus jo īpaši paredz un izpilda gadījumos, kad:

a) kompānija vai kapteinis ir pieņēmuši darbā personu, kurai nav sertifikāta, kā tas prasīts šajā direktīvā;

b) kapteinis jebkuru funkciju vai darbu jebkurā statusā, kas atbilstīgi šai direktīvai jāveic personai ar atbilstīgu sertifikātu, ir atļāvis veikt personai, kam nav vajadzīgā sertifikāta, derīgas īpašas atļaujas vai dokumentāra pierādījuma, kas prasīts 19. panta 7. punktā; vai

c) persona krāpšanas ceļā vai ar viltotiem dokumentiem ir pieņemta darbā veikt jebkuru funkciju vai strādāt jebkurā statusā, kas atbilstīgi šai direktīvai jāveic personai, kam ir sertifikāts vai īpaša atļauja.

4. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā atrodas kāda kompānija vai persona, ko, pamatojoties uz skaidriem apsvērumiem, uzskata par atbildīgu vai informētu par kādu acīmredzamu neatbilstību šai direktīvai, kā noteikts 3. punktā, sadarbojas ar jebkuru dalībvalsti vai citu *STCW* konvencijas dalībvalsti, kas tās informē par savu nodomu ierosināt lietas izskatīšanu atbilstīgi savai jurisdikcijai.

10. pants

Kvalitātes standarti

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka:

a) visas darbības, kas saistītas ar sagatavošanu, kompetences novērtēšanu, sertificēšanu, indosamentu un atkārtotu apstiprinājumu izsniegšanu un ko veic nevalstiskās aģentūras vai to pilnvarotas iestādes, pastāvīgi tiek uzraudzītas ar kvalitātes standartu sistēmas starpniecību, lai nodrošinātu noteiktu mērķu sasniegšanu, tostarp tādu mērķu, kas attiecas uz pasniedzēju un eksaminētāju kvalifikāciju un pieredzi;

b) pastāv kvalitātes standartu sistēma, ja tādas darbības veic valdības aģentūras vai iestādes;

c) ir skaidri noteikti izglītības un sagatavotības mērķi un ar tiem saistītie kompetences standarti, kas jāsasniedz, kā arī tajos ir identificēti zināšanu, izpratnes un prasmju līmeņi atbilstīgi eksāmeniem un novērtējumiem, kas paredzēti saskaņā ar *STCW* konvenciju;

d) kvalitātes standartu piemērošanas jomas attiecas uz sertificēšanas sistēmu, visu sagatavošanas kursu un programmu, eksāmenu un novērtējumu, ko veic dalībvalstis vai to pilnvarotas personas, vadību, kā arī uz kvalifikācijām un pieredzi, ko prasa no pasniedzējiem un eksaminētājiem, ņemot vērā stratēģiju, sistēmas, kontroles un kvalitātes nodrošināšanas iekšējās pārbaudes, kas izveidotas, lai nodrošinātu izvirzīto mērķu sasniegšanu.

Mērķus un attiecīgos kvalitātes standartus, kas minēti pirmās daļas c) punktā, dažādiem kursiem un sagatavošanas programmām var precizēt atsevišķi, un tie attiecas arī uz sertificēšanas sistēmas vadību.

2. Dalībvalstis nodrošina arī, ka kvalificētas personas, kas pašas nav iesaistītas attiecīgajās darbībās, ar starplaikiem, kas nepārsniedz piecus gadus, veic zināšanu, izpratnes, prasmju un kompetences iegūšanas un eksaminācijas darbības, kā arī sertificēšanas sistēmas vadības neatkarīgu novērtējumu, lai pārbaudītu, vai:

a) visi iekšējie vadības kontroles un pārraudzības pasākumi un turpmākās darbības atbilst plānotajai kārtībai un dokumentētajām procedūrām un ir efektīvi, nodrošinot izvirzīto mērķu sasniegšanu;

b) katra neatkarīgā novērtējuma rezultātus dokumentē un iesniedz tiem, kas atbild par novērtēto jomu;

c) savlaicīgi tiek veiktas darbības, lai labotu trūkumus.

3. Attiecībā uz katru novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu sešos mēnešos pēc novērtējuma dienas.

11. pants

Medicīniskie standarti – sertifikātu izsniegšana un reģistrācija

1. Dalībvalstis izstrādā medicīniskās atbilstības standartus jūrniekiem, jo īpaši attiecībā uz redzi un dzirdi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sertifikātus izsniedz vienīgi kandidātiem, kas atbilst šā panta prasībām.

3. Katrs sertifikāta kandidāts iesniedz pietiekamus pierādījumus:

a) par savu identitāti;

b) ka viņa vecums nav mazāks kā vecums I pielikuma noteikumos, kuri attiecas uz sertifikātu, par ko iesniegts pieteikums;

c) ka viņš atbilst dalībvalsts noteiktajiem medicīniskās atbilstības standartiem, jo īpaši attiecībā uz redzi un dzirdi, un ka viņam ir derīgs dokuments, kas apliecina viņa medicīnisko atbilstību un ko izdevusi attiecīgi kvalificēta ārstniecības persona, kuru atzinusi dalībvalsts kompetentā iestāde;

d) ka viņš ir veicis jūras dienestu un izgājis jebkuru saistīto obligāto sagatavošanu, ko paredz I pielikuma noteikumi attiecībā uz sertifikātu, par kuru iesniegts pieteikums;

e) ka viņš atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti I pielikumā attiecībā uz statusiem, funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda sertifikāta indosamentā.

4. Katra dalībvalsts apņemas:

a) kārtot reģistru vai reģistrus visiem kapteiņu, virsnieku un, pēc vajadzības, ierindas jūrnieku sertifikātiem un indosamentiem, kas izsniegti, kam beidzies derīguma termiņš vai kas atkārtoti apstiprināti, apturēti, anulēti, vai par kuriem ir saņemti ziņojumi par to pazušanu vai iznīcināšanu, un izsniegtajām īpašajām atļaujām;

b) darīt zināmu informāciju par tādu sertifikātu, indosamentu un īpašo atļauju statusu citām dalībvalstīm vai citām *STCW* konvencijas dalībvalstīm un kompānijām, kas prasa apliecināt tām iesniegto sertifikātu autentiskumu un derīgumu, kurus iesniedz jūrnieki, kas vēlas savu sertifikātu atzīšanu vai meklē darbu uz kuģa.

12. pants

Sertifikātu atkārtota apstiprināšana

1. No visiem kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem, kuriem ir sertifikāts, kas izsniegts vai atzīts saskaņā ar jebkuru I pielikuma nodaļu, izņemot VI nodaļu, un kuri strādā jūrā vai kuri plāno atgriezties jūrā pēc krastā pavadīta laika, lai viņi saglabātu kvalifikāciju jūras dienestam, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, prasa:

a) apliecināt savu atbilstību medicīniskās atbilstības standartiem, kas paredzēti 11. pantā; un

b) uzturēt nepārtrauktu profesionālās kompetences līmeni saskaņā ar *STCW* kodeksa A-I/11. iedaļu.

2. Visiem tiem kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem, attiecībā uz kuriem ir starptautiski saskaņotas īpašas prasības sagatavotībai, lai turpinātu jūras dienestu uz kuģiem, sekmīgi jāiziet apstiprināta attiecīga sagatavošana.

3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzīja līdz 2002. gada 1. februārim izsniegto sertifikātu kandidātiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts *STCW* kodeksa A daļā, un nosaka vajadzību prasīt tādu sertifikātu īpašniekiem iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus vai nolikt eksāmenu.

Kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus apstiprina, un tajos ietver grozījumus, kas izdarīti attiecīgajos valsts un starptautiskajos noteikumos attiecībā uz dzīvības drošību uz jūras un jūras vides aizsardzību, un ņem vērā visu attiecīgās kompetences standarta aktualizāciju.

4. Visas dalībvalstis, konsultējoties ar attiecīgajām personām, izstrādā kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursu programmu, kā paredzēts *STCW* kodeksa A-I/11. iedaļā, vai veicina tādu izstrādi.

5. Lai aktualizētu kapteiņu, virsnieku un radiosakaru operatoru zināšanas, katra dalībvalsts nodrošina, lai jaunākie grozījumi valstu un starptautiskajos noteikumos, kas attiecas uz dzīvības drošību uz jūras un jūras vides aizsardzību, būtu pieejami kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu.

13. pants

Modelējošu ierīču izmantošana

1. Tiek prasīta atbilstība izpildes standartiem un citiem noteikumiem, kas izklāstīti *STCW* kodeksa A-I/12. iedaļā, un citām tādām prasībām, kas attiecībā uz konkrētajiem sertifikātiem noteiktas *STCW* kodeksa A daļā, saistībā ar:

a) visu obligāto sagatavotību, izmantojot modelējošās ierīces;

b) ikvienu kompetences novērtējumu, kas prasīts *STCW* kodeksa A daļā un ko veic, izmantojot modelējošās ierīces;

c) ikvienu pastāvīgas kvalifikācijas, kas paredzēta *STCW* kodeksa A daļā, demonstrēšanu, izmantojot modelējošu ierīci.

2. Modelējošas ierīces, kas uzstādītas vai ko sāka izmantot līdz 2002. gada 1. februārim, pēc katras dalībvalsts ieskatiem var atbrīvot no pilnas atbilstības izpildes standartiem, kas minēti 1. punktā.

14. pants

Kompāniju atbildība

1. Saskaņā ar 2. un 3. punktu dalībvalstis uzskata kompānijas par atbildīgām par jūrnieku pieņemšanu darbā uz saviem kuģiem saskaņā ar šo direktīvu un pieprasa, lai ikviena kompānija nodrošinātu, ka:

a) katram jūrniekam, kas pieņemts darbā uz kāda no to kuģiem, ir atbilstīgs sertifikāts saskaņā ar šo direktīvu un kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

b) tās kuģu komandas komplektē saskaņā ar drošas komandas komplektēšanas prasībām, ko piemēro attiecīgā dalībvalsts;

c) dokumentāciju un datus attiecībā uz visiem jūrniekiem, kas nodarbināti uz tās kuģiem, uztur kārtībā, tā ir viegli pieejama un ietver, cita starpā, dokumentāciju un datus par viņu pieredzi, sagatavotību, medicīnisko atbilstību un kompetenci uzticētajos pienākumos;

d) pieņemot jūrniekus darbā uz kompānijas kuģiem, viņus iepazīstina ar viņu īpašajiem pienākumiem un ar visu kuģa organizāciju, iekārtām, aprīkojumu, procedūrām un kuģa īpašībām, kas attiecas uz jūrnieku ikdienas un ārkārtas pienākumiem;

e) kuģa komandas personālsastāvs var efektīvi saskaņot savu darbību ārkārtas situācijā un veicot funkcijas, kas ir būtiskas drošībai vai piesārņojuma novēršanai vai mazināšanai.

2. Kompānijas, kapteiņi un apkalpes locekļi katrs ir atbildīgs par to, lai tiktu nodrošināta šajā pantā izklāstīto pienākumu pilnīga izpilde un lai tiktu veikti citi tādi pasākumi, kas var būt vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka katrs apkalpes loceklis var sniegt uz zināšanām balstītu un pamatotu ieguldījumu kuģa ekspluatācijas drošībā.

3. Kompānija sniedz rakstiskus norādījumus katra kuģa, uz ko attiecas šī direktīva, kapteinim, izklāstot tajos stratēģiju un procedūras, pēc kurām jāvadās, lai nodrošinātu, ka visiem jūrniekiem, kas tikko pieņemti darbā uz kuģa, tiktu dota saprātīga iespēja iepazīties ar kuģa aprīkojumu, ekspluatācijas procedūrām un citiem noteikumiem, kas vajadzīgi pienācīgai viņu pienākumu izpildei, pirms viņiem uztic tādu pienākumu veikšanu. Tāda stratēģija un procedūras paredz:

a) piešķirt saprātīgu laikposmu, kurā katram nesen darbā pieņemtajam jūrniekam būs iespēja iepazīties ar:

i) īpašo aprīkojumu, ko jūrnieks izmantos vai darbinās; un

ii) īpašajām kuģa sardzes, drošības, vides aizsardzības un ārkārtas procedūrām un noteikumiem, kas jūrniekam jāzina, lai pienācīgi pildītu sev uzticētos pienākumus;

b) norādīt zinošu apkalpes locekli, kura atbildībā būs nodrošināt, lai katram nesen darbā pieņemtajam jūrniekam tiktu dota iespēja saņemt būtisku informāciju valodā, kuru jūrnieks saprot.

15. pants

Piemērotība dežūrai

1. Noguruma profilakses nolūkā dalībvalstis nosaka un ievieš atpūtas laiku sardzes personālam un prasa sardzes sistēmas organizēt tā, lai sardzes personāla efektivitāte nepasliktinātos noguruma dēļ un lai pienākumi būtu organizēti tā, lai pirmais sargs reisa sākumā, kā arī nākamie sargi, kas cits citu nomaina, būtu pietiekami atpūtušies un arī citādi piemēroti savu pienākumu veikšanai.

2. Visām personām, ko nozīmē veikt sardzes virsnieka vai ierindas jūrnieka, kurš veido sardzes daļu, pienākumus, ļauj atpūsties vismaz 10 stundas katrā 24 stundu laikposmā.

3. Atpūtas stundas var sadalīt ne vairāk kā divos posmos, viens no kuriem ir vismaz sešas stundas ilgs.

4. Šā panta 1. un 2. punktā noteiktās prasības attiecībā uz atpūtas laiku nav jāievēro ārkārtas vai treniņa gadījumā vai citos sevišķi svarīgos darbības apstākļos.

5. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta obligāto 10 stundu laikposmu var samazināt līdz ne mazāk kā sešām secīgām stundām ar noteikumu, ka tāds samazinājums nenotiek vairāk kā divas dienas pēc kārtas un ka katrā septiņu dienu laikposmā ir paredzētas vismaz 70 atpūtas stundas.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai sardzes grafiki būtu izlikti viegli pieejamās vietās.

16. pants

Īpašās atļaujas

1. Ārkārtējas vajadzības apstākļos kompetentās iestādes var, ja pēc to atzinuma tas nerada apdraudējumu personām, īpašumam vai videi, izsniegt atļauju, saskaņā ar kuru konkrēts jūrnieks var strādāt uz konkrēta kuģa noteiktu laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, statusā, kas nav radiosakaru operatora statuss, izņemot gadījumus, kas paredzēti attiecīgajos noteikumos par radiosakariem, ar noteikumu, ka persona, kam izsniedz īpašo atļauju, ir pienācīgi kvalificēta, lai ieņemtu brīvo amatu, neradot risku, un atbilst kompetento iestāžu prasībām. Īpašās atļaujas tomēr nepiešķir kapteiņiem un vecākajiem mehāniķiem, izņemot nepārvaramas varas gadījumus, un arī tad tikai uz īsāko iespējamo laikposmu.

2. Jebkuru īpašo atļauju, ko piešķir par kādu amatu, piešķir tikai tādai personai, kas ir pienācīgi sertificēta, lai ieņemtu par vienu pakāpi zemāku amatu. Ja par vienu pakāpi zemākam amatam sertificēšanu neprasa, tad īpašo atļauju var izsniegt personai, kuras kvalifikācija un pieredze, pēc kompetento iestāžu atzinuma, ir skaidri līdzvērtīga ieņemamā amata prasībām ar noteikumu, ka, ja tādai personai nav atbilstīga sertifikāta, tad prasa, lai tā iziet pārbaudi, ko kompetentās iestādes pieņēmušas kā tādu, kas pierāda, ka tādu īpašo atļauju var droši izsniegt. Turklāt kompetentās iestādes nodrošina, lai attiecīgo amatu pēc iespējas drīzāk ieņemtu atbilstīga sertifikāta īpašnieks.

17. pants

Dalībvalstu atbildība attiecībā uz sagatavošanu un vērtēšanu

1. Dalībvalstis izraugās iestādes vai organizācijas, kuras:

a) veic 3. pantā minēto sagatavošanu;

b) vajadzības gadījumā organizē un/vai pārrauga eksāmenus;

c) izsniedz 11. pantā minētos kompetences sertifikātus;

d) piešķir 16. pantā paredzētās īpašās atļaujas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) jūrnieku sagatavošana un vērtēšana pilnībā:

i) ir izveidota saskaņā ar rakstiskām programmām, kas ietver tādas pasniegšanas metodes un līdzekļus, procedūras un kursa materiālu, kas vajadzīgi, lai sasniegtu paredzēto kompetences standartu; un

ii) ka to vada, uzrauga, novērtē un atbalsta personas, kas ir kvalificētas saskaņā ar d), e) un f) apakšpunktu;

b) personas, kuras vada jūrnieku sagatavošanu darba vietā vai veic novērtēšanu uz kuģa, to var darīt tikai tad, ja tāda sagatavošana vai novērtēšana negatīvi neietekmēs kuģa normālu darbību un viņi var veltīt savu laiku un uzmanību sagatavošanai vai novērtēšanai;

c) pasniedzēji, pārbaudes vadītāji un eksaminētāji ir atbilstīgi kvalificēti, lai veiktu konkrēto veidu un līmeņu sagatavošanu vai novērtētu jūrnieku kompetenci uz kuģa vai krastā;

d) jebkura persona, kura vada jūrnieka sagatavošanu darba vietā, kas notiek uz kuģa vai krastā un ko nolemts izmantot, kvalificējoties sertificēšanai saskaņā ar šo direktīvu:

i) novērtē sagatavošanas programmu un izprot īpašos sagatavošanas mērķus attiecībā uz konkrēto veicamās sagatavošanas veidu;

ii) ir kvalificēta uzdevumam, kuram notiek sagatavošana; un

iii) ja veic sagatavošanu, izmantojot modelējošas ierīces, tad:

— ir saņēmusi atbilstīgus norādījumus pasniegšanas metodikā, kas saistīta ar modelējošo ierīču izmantošanu; un

— ir guvusi praktisku pieredzi darbā ar konkrēto izmantojamo modelējošo ierīču veidu;

e) jebkura persona, kuras atbildībā ir pārraudzīt jūrnieka sagatavošanu darba vietā, ko plāno izmantot, kvalificējoties sertificēšanai, pilnībā izprot sagatavošanas programmu un īpašos mērķus attiecībā uz katru veicamās sagatavošanas veidu;

f) jebkura persona, kura veic jūrnieka kompetences novērtējumu darba vietā, kas notiek uz kuģa vai krastā un ko nolemts izmantot, kvalificējoties sertificēšanai, saskaņā ar šo direktīvu:

i) ir ar attiecīgu zināšanu līmeni un izpratni par novērtējamo kompetenci;

ii) ir kvalificēta tam uzdevumam, attiecībā uz kuru veic novērtējumu;

iii) ir saņēmusi attiecīgus norādījumus par novērtēšanas metodēm un praksi;

iv) ir guvusi praktisku pieredzi novērtējumu veikšanā; un

v) ja veic novērtējumu, kas ietver modelējošu ierīču izmantošanu, tad ir guvusi praktisku pieredzi novērtējumu veikšanā par konkrēto modelējošās ierīces veidu, pieredzējuša eksaminētāja pārraudzībā un atbilstīgi viņa prasībām;

g) ja dalībvalsts atzīst sagatavošanas kursu, mācību institūtu vai kvalifikāciju, ko piešķīris kāds mācību institūts, un tas sastāda daļu prasību, lai izsniegtu sertifikātu, tad pasniedzēju un eksaminētāju kvalifikācijām un pieredzei piemēro 10. pantā paredzētos kvalitātes standartu noteikumus. Tāda kvalifikācija, pieredze un kvalitātes standartu piemērošana ietver atbilstīgu sagatavotību pasniegšanas metodikā un sagatavošanas un novērtējuma metodēs un praksē un atbilst visām piemērojamām d), e) un f) apakšpunkta prasībām.

18. pants

Saziņa uz kuģa

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) neskarot b) un d) punktu, uz visiem kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, vienmēr ir līdzekļi efektīvai ar drošības apsvērumiem saistītu balss sakaru uzturēšanai starp visiem kuģa apkalpes locekļiem, jo īpaši attiecībā uz paziņojumu un norādījumu savlaicīgu uztveri un sapratni;

b) lai nodrošinātu apkalpes efektīvu darbību attiecībā uz drošības jautājumiem, uz visiem pasažieru kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, un uz visiem pasažieru kuģiem, kas sāk un/vai beidz reisu kādas dalībvalsts ostā, nosaka darba valodu un to reģistrē kuģa žurnālā;

attiecīgo darba valodu nosaka kompānija vai kapteinis, atkarībā no situācijas; uz visiem jūrniekiem attiecas prasība saprast un, ja vajadzīgs, dot pavēles un norādījumus, kā arī ziņot tajā valodā;

ja darba valoda nav dalībvalsts oficiālā valoda, tad visos plānos un sarakstos, kas jāizvieto redzamās vietās, iekļauj tulkojumu darba valodā;

c) uz pasažieru kuģiem personāls, kas minēts trauksmju sarakstā, lai palīdzētu pasažieriem ārkārtas situācijās, ir viegli atpazīstams un ar pietiekamu sazināšanās prasmi, lai veiktu tādus pienākumus, ņemot vērā jebkuru šādu faktoru atbilstīgu un piemērotu kombināciju:

i) valoda vai valodas, kas atbilst galvenajām to pasažieru tautībām, kuri tiek pārvadāti noteiktā maršrutā;

ii) iespējamība, ka prasme izmantot angļu valodas pamatvārdu krājumu, lai sniegtu svarīgākās instrukcijas, var nodrošināt saziņu ar pasažieri, kam vajadzīga palīdzība, gan tad, ja pasažierim un apkalpes loceklim ir kopēja valoda, gan tad, ja tās nav;

iii) iespējamā vajadzība ārkārtējā situācijā sazināties ar citu līdzekļu starpniecību (piemēram, izmantojot demonstrēšanu, žestus vai vēršot uzmanību uz instrukciju atrašanās vietu, pulcēšanās vietām, dzīvības glābšanas ierīcēm vai evakuēšanās ceļiem), kad mutiska sazināšanās nav iespējama;

iv) apjoms, kādā pasažieri ir saņēmuši pilnīgu drošības instruktāžu dzimtajā valodā vai valodās;

v) valodas, kurās ārkārtas situācijā vai treniņa laikā var pārraidīt avārijas paziņojumus, lai sniegtu svarīgākos ieteikumus pasažieriem un atvieglotu apkalpes locekļu darbu, kad tie sniedz palīdzību pasažieriem;

d) uz naftas tankkuģiem, tankkuģiem ķimikāliju pārvadāšanai un tankkuģiem sašķidrinātās gāzes pārvadāšanai, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, kapteinis, virsnieki un ierindas jūrnieki spēj cits ar citu sazināties vienā vai vairākās kopējās darba valodās;

e) ir pietiekami efektīvi līdzekļi saziņai starp kuģi un krasta iestādēm. Šo saziņu veic saskaņā ar *SOLAS 74* konvencijas V nodaļas 14. noteikuma 4. punktu;

f) veicot ostas valsts kontroli atbilstīgi Direktīvai 95/21/EK, dalībvalstis arī pārbauda, vai kuģi, kas kuģo ar kādas valsts, kas nav dalībvalsts, karogu, atbilst šā panta prasībām.

19. pants

Sertifikātu atzīšana

1. Jūrniekiem, kuriem nav 4. pantā minēto sertifikātu, var atļaut strādāt uz kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ar noteikumu, ka lēmums par viņu atbilstīgo sertifikātu atzīšanu ir pieņemts saskaņā ar šā panta 2. līdz 6. punktā izklāstīto procedūru.

2. Dalībvalsts, kas, pamatojoties uz indosamentu, plāno atzīt atbilstīgo sertifikātu, kuru trešā valsts izsniegusi kapteinim, virsniekam vai radiosakaru operatoram darbam uz kuģa, kas kuģo ar tās karogu, iesniedz Komisijai pieprasījumu par minētās trešās valsts atzīšanu, norādot pamatojumu.

Komisija, kurai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra, iespējams, iesaistoties kādai attiecīgai dalībvalstij, savāc II pielikumā minēto informāciju un izdara novērtējumu par sagatavošanas un sertifikācijas sistēmām trešā valstī, attiecībā uz kuru ir iesniegts pieprasījums par atzīšanu, lai pārbaudītu, vai attiecīgā valsts ievēro visas *STCW* konvencijas prasības un vai ir veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu krāpšanu saistībā ar sertifikātiem.

3. Lēmumu par trešās valsts atzīšanu trīs mēnešu laikā pēc atzīšanas pieprasījuma dienas pieņem Komisija saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto procedūru.

Piešķirtā atzīšana ir spēkā, ievērojot 20. pantu.

Ja pirmajā daļā noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums par attiecīgās trešās valsts atzīšanu, dalībvalsts, kas iesniegusi pieprasījumu, var lemt vienpusēji atzīt trešo valsti līdz brīdim, kad lēmums ir pieņemts saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, var lemt indosēt sertifikātus, ko izsniegušas Kopienas atzītas trešās valstis, ņemot vērā noteikumus, kas ietverti II pielikuma 4. un 5. punktā.

5. To sertifikātu atzīšana, ko izsniegušas atzītas trešās valstis un kas līdz 2005. gada 14. jūnijam publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā, paliek spēkā.

Šādu atzīšanu var izmantot visas dalībvalstis, ja vien Komisija nav vēlāk to atsaukusi, ievērojot 20. pantu.

6. Komisija sagatavo un atjaunina atzīto trešo valstu sarakstu. Šo sarakstu publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

7. Neatkarīgi no 5. panta 6. punkta, ja apstākļi to prasa, dalībvalsts var atļaut jūrniekam, kam ir atbilstīgs un derīgs sertifikāts, kuru izsniegusi un pienācīgi indosējusi trešā valsts, bet kuru vēl nav atzīšanai indosējusi attiecīgā dalībvalsts, lai šis sertifikāts būtu derīgs darbam uz kuģa, kurš kuģo ar tās karogu, strādāt statusā, kas nav radista vai radiosakaru operatora statuss, izņemot gadījumus, kas paredzēti noteikumos par radiosakariem, uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, uz kuģa, kas kuģo ar tās karogu.

Tur gatavībā dokumentāru pierādījumu, ka kompetentajām iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu.

20. pants

Neatbilstība STCW konvencijas prasībām

1. Neatkarīgi no II pielikumā noteiktajiem kritērijiem, ja dalībvalsts uzskata, ka atzīta trešā valsts vairs neievēro *STCW* konvencijas prasības, tā nekavējoties informē Komisiju, sniedzot pienācīgu pamatojumu.

Komisija tūlīt nosūta šo jautājumu 28. panta 1. punktā minētajai komitejai.

2. Neatkarīgi no II pielikumā izklāstītajiem kritērijiem, ja Komisija uzskata, ka atzīta trešā valsts vairs neievēro *STCW* konvencijas prasības, tā nekavējoties informē dalībvalstis, sniedzot pienācīgu pamatojumu.

Komisija tūlīt nosūta šo jautājumu 28. panta 1. punktā minētajai komitejai.

3. Ja dalībvalsts plāno atsaukt to visu sertifikātu indosamentus, ko izsniegusi trešā valsts, tā nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par savu nodomu, sniedzot tam pienācīgu pamatojumu.

4. Komisija, kurai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra, no jauna novērtē attiecīgās trešās valsts atzīšanu, lai pārbaudītu, vai šī valsts ievēro *STCW* konvencijas prasības.

5. Ja ir norādes uz to, ka konkrēta jūrniecības mācību iestāde vairs neievēro *STCW* prasības, Komisija paziņo attiecīgajai valstij par to, ka šīs valsts sertifikātu atzīšana tiks atsaukta divu mēnešu laikā, ja vien netiks veikti pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību visām *STCW* konvencijas prasībām.

6. Lēmumu par atzīšanas atsaukšanu divu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts darījusi zināmu paziņojumu, pieņem atbilstīgi 28. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

Attiecīgās dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu lēmumu.

7. Indosamenti, ar ko apliecina sertifikātu atzīšanu un kas izsniegti atbilstīgi 5. panta 6. punktam pirms dienas, kurā pieņemts lēmums atsaukt trešās valsts atzīšanu, saglabājas spēkā. Jūrnieki, kam ir šādi indosamenti, nedrīkst prasīt indosamentus, ar ko atzīst augstāku kvalifikāciju, izņemot, ja šādas kvalifikācijas paaugstināšanas vienīgais pamats ir papildu jūras dienesta pieredze.

21. pants

Atkārtota novērtēšana

1. Komisija ar Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību regulāri un vismaz reizi piecos gados no jauna novērtē trešās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar 19. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto procedūru, tostarp tās, kas minētas 19. panta 6. punktā, lai pārbaudītu, ka tās atbilst attiecīgajiem II pielikumā noteiktajiem kritērijiem un vai veikti vajadzīgie pasākumi, lai novērstu krāpšanos saistībā ar sertifikātiem.

2. Komisija nosaka prioritāros trešo valstu novērtēšanas kritērijus, pamatojoties uz darbības datiem, kurus sniedz ostas valsts, ievērojot 23. pantu, kā arī informāciju attiecībā uz neatkarīgu vērtētāju ziņojumiem, kurus zināmus darījušas trešās valstis, ievērojot *STCW* kodeksa A-I/7. iedaļu.

3. Komisija nodod dalībvalstīm ziņojumu ar novērtējuma rezultātiem.

22. pants

Ostas valsts kontrole

1. Visus kuģus neatkarīgi no karoga, ar kuru tie kuģo, izņemot ar 2. pantu izslēgtos kuģu tipus, tiem atrodoties dalībvalsts ostās, pakļauj ostas valsts kontrolei, ko veic virsnieki, kurus konkrētā dalībvalsts ir attiecīgi pilnvarojusi, lai pārbaudītu, vai visi jūrnieki, kas strādā uz kuģa un kam jābūt sertificētiem saskaņā ar *STCW* konvenciju, ir tā sertificēti vai viņiem ir atbilstīgas īpašās atļaujas.

2. Īstenojot ostas valsts kontroli atbilstīgi šai direktīvai, dalībvalstis nodrošina, lai tiktu piemēroti visi Direktīvā 95/21/EK paredzētie attiecīgie noteikumi un procedūras.

23. pants

Ostas valsts kontroles procedūras

1. Neskarot Direktīvu 95/21/EK, ostas valsts kontrole, ievērojot 22. pantu, attiecas vienīgi uz:

a) pārbaudi, vai visiem jūrniekiem, kas strādā uz kuģa un kam jābūt sertificētiem saskaņā ar *STCW* konvenciju, ir atbilstīgs sertifikāts vai derīga īpašā atļauja, vai viņi sniedz dokumentāru pierādījumu, ka karoga valsts iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu, kas apliecinātu sertifikāta atzīšanu;

b) pārbaudi, vai jūrnieku, kas strādā uz kuģa, numuri un sertifikāti ir saskaņā ar karoga valsts iestāžu izvirzītajām prasībām par drošu kuģa komandas komplektēšanu.

2. Kuģa jūrnieku prasmi uzturēt sardzes standartus, kā paredzēts *STCW* konvencijā, novērtē saskaņā ar *STCW* kodeksa A daļu, ja ir pamatots iemesls ticēt, ka tādus standartus neuztur, jo ir gadījusies kāda no turpmāk minētajām situācijām:

a) kuģis ir bijis iesaistīts sadursmē, uzskrējis uz sēkļa vai klintīm vai strandējis;

b) no kuģa, kamēr tas bijis ceļā, noenkurojies vai pietauvojies, ir izmestas vielas, kas ir nelikumīgi saskaņā ar starptautisku konvenciju;

c) ar kuģi ir izdarīti neparasti vai nedroši manevri, kuru laikā nav ievēroti SJO pieņemtie kuģu satiksmes noteikumi vai drošas kuģošanas prakse un procedūras;

d) ar kuģi ir izdarītas kādas citas tādas darbības, kas apdraudējušas cilvēkus, īpašumu vai vidi;

e) sertifikāts ir iegūts krāpšanas ceļā vai sertifikāta īpašnieks nav tā persona, kam sertifikātu sākotnēji izsniedza;

f) kuģis kuģo ar tādas valsts karogu, kas nav ratificējusi *STCW* konvenciju, vai tam ir kapteinis, virsnieks vai ierindas jūrnieks ar sertifikātu, ko izsniegusi trešā valsts, kura nav ratificējusi *STCW* konvenciju.

3. Neatkarīgi no sertifikāta pārbaudes, veicot novērtējumu saskaņā ar 2. punktu, no jūrnieka var prasīt pierādīt attiecīgo kompetenci pienākumu pildīšanas vietā. Tāds pierādījums var ietvert pārbaudi, vai ir izpildītas ekspluatācijas prasības attiecībā uz sardzes pildīšanas standartiem un vai ir jūrnieka kompetences līmenim atbilstīga pienācīga reakcija ārkārtas situācijās.

24. pants

Aizturēšana

Neskarot Direktīvu 95/21/EK, šādi trūkumi tiktāl, ciktāl virsnieks, kurš veic ostas valsts kontroli, ir noteicis, ka tie var radīt apdraudējumu cilvēkiem, īpašumam vai videi, ir vienīgais pamatojums atbilstīgi šai direktīvai, lai dalībvalsts varētu aizturēt kuģi:

a) jūrniekiem nav sertifikātu, atbilstīgu sertifikātu, derīgu īpašo atļauju vai viņi nevar sniegt dokumentāru pierādījumu, ka karoga valsts iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu, kas apliecinātu sertifikāta atzīšanu;

b) netiek ievērotas drošas kuģa komandas komplektēšanas prasības, ko noteikusi karoga valsts;

c) navigācijas vai mašīntelpas sardzes organizācija neatbilst prasībām, kādas konkrētam kuģim noteikusi karoga valsts;

d) sardzē trūkst personas, kas būtu kvalificēta rīkoties ar aprīkojumu, kurš ir būtiski svarīgs kuģošanas drošībai, radiosakaru drošībai vai jūras piesārņojuma novēršanai;

e) nevar iesniegt pierādījumu par profesionālo piemērotību veikt pienākumus, kas jūrniekiem uzdoti attiecībā uz kuģa drošību un piesārņojuma novēršanu;

f) nespēja nodrošināt pirmo sardzi reisa sākumā un turpmāko sardzes nomaiņu ar cilvēkiem, kas būtu pietiekami atpūtušies un citādi piemēroti pienākumu veikšanai.

25. pants

Regulāra atbilstības uzraudzība

Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar Līguma 226. pantu, Komisija, kam palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra, regulāri un vismaz ik pēc pieciem gadiem pārbauda, vai dalībvalstu noteiktās prasības atbilst minimālajām prasībām, kas noteiktas ar šo direktīvu.

26. pants

Ziņojumi

1. Ne vēlāk kā 2008. gada 14. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu, kura pamatā ir *STCW* konvencijas noteikumu, tās īstenošanas un tādu jaunu ieskatu sīka analīze un novērtējums, kas iegūti attiecībā uz mijiedarbību starp drošību un kuģa apkalpes sagatavotības līmeni.

2. Ne vēlāk kā 2010. gada 20 oktobrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu, ko sagatavo, pamatojoties uz informāciju, kura ir iegūta saskaņā ar 25. pantu.

Šajā ziņojumā Komisija analizē dalībvalstu prasību atbilstību šai direktīvai un, ja ir nepieciešams, iesniedz priekšlikumus par papildu pasākumiem.

27. pants

Grozījumi

1. Šo direktīvu var grozīt Komisija, lai šīs direktīvas nolūkā piemērotu turpmākus grozījumus starptautiskajos kodeksos, kas minēti 1. panta 16., 17., 18., 23. un 24. punktā un kas stājušies spēkā.

Šo direktīvu var arī grozīt Komisija, lai šīs direktīvas nolūkā piemērotu visus attiecīgos Kopienas tiesību aktu grozījumus.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 28. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Pēc jaunu instrumentu vai *STCW* konvencijas protokolu pieņemšanas Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ņemot vērā dalībvalstu parlamentārās procedūras, kā arī attiecīgās SJO procedūras, pieņem lēmumu par sīki izstrādātiem noteikumiem tādu jaunu instrumentu vai protokolu ratificēšanai, vienlaikus nodrošinot, ka tos vienveidīgi un vienlaikus piemēro dalībvalstīs.

3. Uz grozījumiem starptautisko tiesību instrumentos, kas minēti 1. panta 16., 17., 18., 21., 22. un 24. punktā, šo direktīvu var neattiecināt saskaņā ar 5. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2099/2002 (2002. gada 5. novembris), ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (*COSS*) ([1]).

28. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (*COSS*), kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2099/2002.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir astoņas nedēļas.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

([1]) OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.

29. pants

Pārejas noteikumi

Ja, ievērojot 12. pantu, kāda dalībvalsts atkārtoti izsniedz vai pagarina tādu sertifikātu derīguma termiņu, ko tā sākotnēji izsniedza saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēroja līdz 1997. gada 1. februārim, tad attiecīgā dalībvalsts pēc saviem ieskatiem var šādi aizstāt tonnāžas ierobežojumus, kas norādīti sākotnējos sertifikātos:

a) "200 bruto tilpība" var aizstāt ar "500 bruto tonnāža";

b) "1 600 bruto tilpība" var aizstāt ar "3 000 bruto tonnāža".

30. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankciju sistēmas par tādu attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti, ievērojot 1., 3., 5., 7., 9. līdz 15., 17., 18., 19., 22., 23., 24. un 29. pantu un I un II pielikumu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

31. pants

Paziņošana

Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai visu to savu tiesību aktu tekstu, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

32. pants

Atcelšana

Ar šo tiek atcelta Direktīva 2001/25/EK, kā tā grozīta ar III pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem direktīvu transponēšanai savos tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

34. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 19. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

I PIELIKUMS

STCW KONVENCIJAS PRASĪBAS SAGATAVOŠANAI, KAS MINĒTA 3. PANTĀ

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Šajā pielikumā minētos noteikumus papildina ar obligātajiem noteikumiem, kas ietverti *STCW* kodeksa A daļā, izņemot VIII nodaļas Noteikumus VIII/2.

   Ikviena norāde uz kāda noteikuma kādu prasību ir arī norāde uz *STCW* kodeksa A daļas atbilstīgo iedaļu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai jūrnieki iegūtu atbilstīgas valodas zināšanas, kā tas ir noteikts *STCW* kodeksa A-II/1., A-III/1., A-IV/2. un A-II/4. iedaļā, lai viņi spētu pildīt savus īpašos pienākumus uz kuģa, kas kuģo ar uzņēmējas dalībvalsts karogu.

3. *STCW* kodeksa A daļā ir iekļauti kompetences standarti, kas kandidātiem jāpierāda, lai viņiem saskaņā ar *STCW* konvencijas noteikumiem izsniegtu un atkārtoti apstiprinātu sertifikātu. Lai precizētu saikni starp alternatīvās sertificēšanas prasībām, kas minētas VII nodaļā, un sertificēšanas prasībām, kas minētas II, III un IV nodaļā, kompetences standartos precizētās prasmes pēc vajadzības grupē atbilstīgi šādām septiņām funkcijām:

   1) navigācija;

   2) kravu apstrāde un iekraušana kravas telpā;

   3) kuģa ekspluatācijas kontrole un uz kuģa esošo personu aprūpe;

   4) kuģu mašīnbūve;

   5) elektriskās, elektroniskās un vadības iekārtas;

   6) apkope un remontdarbi;

   7) radiosakari

   šādos atbildības līmeņos:

   1) vadības līmenī;

   2) darbības līmenī;

   3) atbalsta līmenī.

   Funkcijas un atbildības līmeņus norāda ar apakšvirsrakstiem kompetences standartu tabulās, kas precīzi norādītas *STCW* kodeksa A daļas II, III un IV nodaļā.

II NODAĻA

KAPTEIŅA UN KLĀJA NODALĪJUMS

Noteikumi II/1

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu virsniekus, kuri atbild par navigācijas sardzi uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku

1. Visiem virsniekiem, kuri atbild par navigācijas sardzi un strādā uz jūras kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

2.2. ir izgājuši ne mazāk kā vienu gadu ilgu apstiprinātu jūras dienestu kā daļu apstiprinātas mācību programmas, kas ietver sagatavošanu uz kuģiem, kura atbilst *STCW* kodeksa A-II/1. iedaļas prasībām un ir dokumentēta apstiprinātā mācību reģistrā, vai arī ir izgājuši ne mazāk kā trīs gadu ilgu apstiprinātu jūras dienestu;

2.3. prasītā jūras dienesta laikā ne mazāk kā sešus mēnešus ir veikuši komandtilta sardzes pienākumus kapteiņa vai kvalificēta virsnieka pārraudzībā;

2.4. atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, attiecīgi, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;

2.5. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/1. iedaļā.

Noteikumi II/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu kapteiņus un kapteiņu vecākos palīgus uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir 500 vai lielāka

Kapteinis un kapteiņa vecākais palīgs uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku

1. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un ir veikuši apstiprinātu jūras dienestu tādā statusā:

2.1.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu – ne mazāk kā 12 mēnešus, un

2.1.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu – ne mazāk kā 36 mēnešus; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku.

Kapteiņi un kapteiņu vecākie palīgi uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000

3. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000, ir atbilstīgs sertifikāts.

4. Visi sertifikāta kandidāti:

4.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu, atbilst prasībām, kas attiecas uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku;

4.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu, atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un tādā statusā ir izgājuši vismaz 36 mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā;

4.3. ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

Noteikumi II/3

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu navigācijas sardzes virsniekus un kapteiņus uz kuģiem ar bruto tonnāžu mazāk nekā 500

Kuģi, kas neveic piekrastes reisus

1. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kas neveic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku.

2. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāk nekā 500 un kuri neveic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts kapteiņa darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

Kuģi, kas veic piekrastes reisus

Navigācijas sardzes virsnieks

3. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts.

4. Visi kandidāti, kas pretendē uz navigācijas sardzes virsnieka sertifikātu darbam uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus:

4.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

4.2. ir izgājuši:

4.2.1. īpašu sagatavošanas programmu, tostarp pietiekamu atbilstīga jūras dienesta laikposmu, ko prasa administrācija; vai

4.2.2. ne mazāk kā trīs gadus – apstiprinātu jūras dienestu klāja nodalījumā;

4.3. atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, attiecīgi, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;

4.4. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus.

Kapteinis

5. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts.

6. Visi kandidāti, kas pretendē uz kapteiņa sertifikātu darbam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kurš veic piekrastes reisus:

6.1. ir ne mazāk kā 20 gadus veci;

6.2. ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā navigācijas sardzes virsnieki;

6.3. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz kapteiņiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus.

7. Atbrīvojumi

Ja administrācija uzskata, ka kuģa izmēri un reisa apstākļi ir tādi, ka to dēļ šo noteikumu un *STCW* kodeksa A-II/3. iedaļas visu prasību piemērošana kļūst nesaprātīga vai neiespējama, tad tā var minētajā apjomā atbrīvot kapteiņus un navigācijas sardzes virsniekus, kas strādā uz tāda kuģa vai tādas klases kuģa, no dažu prasību ievērošanas, paturot prātā visu to kuģu drošību, kas var kuģot tajos pašos ūdeņos.

Noteikumi II/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri ir navigācijas sardzes daļa

1. Visi ierindas jūrnieki, kuri veido navigācijas sardzes daļu uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku un nav ierindas jūrnieki, kas iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi sardzē ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti, lai veiktu tādus pienākumus.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

2.2. ir izgājuši:

2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, tostarp guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi; vai

2.2.2. īpašu sagatavošanu vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, tostarp ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

2.3. atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/4. iedaļā.

3. Jūras dienests, sagatavotība un pieredze, kas prasīti 2.2.1. un 2.2.2. punktā, tiek saistīti ar navigācijas sardzes funkcijām un ietver tādu pienākumu pildīšanu, ko veic kapteiņa, navigācijas sardzes virsnieka vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos piecos gados, pirms *STCW* konvencija stājās spēkā attiecībā uz minēto dalībvalsti, ne mazāk kā gadu ir attiecīgā statusā strādājuši klāja nodalījumā.

III NODAĻA

MAŠĪNTELPA

Noteikumi III/1

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu mašīntelpas sardzes virsniekus personāla vadītā mašīntelpā vai norīkotus dežūrmehāniķus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visiem mašīntelpas sardzes virsniekiem, kas par to atbild personāla vadītā mašīntelpā, vai norīkotiem dežūrmehāniķiem mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

2.2. ir pabeiguši ne mazāk kā sešu mēnešu jūras dienestu mašīntelpā saskaņā ar *STCW* kodeksa A-III/1. iedaļu;

2.3. ir pabeiguši apstiprinātu vismaz 30 mēnešu izglītības un sagatavošanas programmu, kas ietver sagatavošanu uz kuģa, kuru dokumentē apstiprinātā mācību reģistrā, un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/1. iedaļā.

Noteikumi III/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst prasībām, lai saņemtu mašīntelpas sardzes virsnieka sertifikātu; un,

2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķa palīgi vai kā kuģa mehāniķi; un

2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem ne mazāk kā 12 mēnešus ir nostrādājuši par kuģa mehāniķi atbildīgā amatā, ar kvalifikāciju darbam par otro mehāniķi;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/2. iedaļā.

Noteikumi III/3

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus darbam uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst prasībām, lai saņemtu mašīntelpas sardzes virsnieka sertifikātu; un,

2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķa palīgi vai kā kuģa mehāniķi; un

2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 24 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem ne mazāk kā 12 mēnešus nostrādājuši ar kvalifikāciju darbam par otro mehāniķi;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/3. iedaļā.

3. Ikviens kuģa mehāniķis, kurš ir kvalificēts darbam par otro mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, var strādāt par vecāko mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir mazāka nekā 3 000 kW, ar noteikumu, ka viņš ir veicis vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķis atbildīgā amatā un ka sertifikāts ir attiecīgi indosēts.

Noteikumi III/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visi ierindas jūrnieki, kas veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, un kas nav ierindas jūrnieki, kuri iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti tādu pienākumu izpildei.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

2.2. ir izgājuši:

2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, tostarp guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi, vai

2.2.2. īpašu sagatavošanu vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, tostarp ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

2.3. atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/4. iedaļā.

3. Jūras dienests, sagatavošana un darba pieredze, kas paredzēti 2.2.1. un 2.2.2. punktā, ir saistīti ar mašīntelpas sardzes funkcijām un ietver pienākumu izpildi, ko veic kvalificēta kuģa mehāniķa vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos piecos gados, pirms *STCW* konvencija stājās spēkā attiecībā uz minēto dalībvalsti, ne mazāk kā gadu ir attiecīgā statusā strādājuši mašīntelpā.

IV NODAĻA

RADIOSAKARI UN RADIOSAKARU PERSONĀLS

Paskaidrojums

Obligātie noteikumi attiecībā uz radiosakaru sardzes pildīšanu ir izklāstīti noteikumos par radiosakariem un *SOLAS 74* ar grozījumiem. Noteikumi par radiosakaru ekspluatāciju ir izklāstīti *SOLAS 74* ar grozījumiem un pamatnostādnēs, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija.

Noteikumi IV/1

Piemērošana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 2. punktā, šīs nodaļas noteikumus piemēro radiosakaru personālam uz kuģiem, kuri darbojas Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (*GMDSS*), kā noteikts *SOLAS 74* ar grozījumiem.

2. Radiosakaru personālam uz kuģiem, no kuriem *SOLAS 74* IV nodaļā nav prasīta atbilstība *GMDSS* noteikumiem, nav obligāti jāatbilst šīs nodaļas prasībām. Radiosakaru personālam uz tādiem kuģiem tomēr ir jāatbilst noteikumiem par radiosakariem. Administrācija nodrošina, ka tādam radiosakaru personālam izsniedz vai attiecībā uz tādu radiosakaru personālu atzīst atbilstīgus sertifikātus, kā paredzēts noteikumos par radiosakariem.

Noteikumi IV/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu *GMDSS* radiosakaru personālu

1. Visām personām, kas atbild par radiosakaru operatoru pienākumu izpildi vai izpilda tos pašas uz kuģa, kam jāpiedalās Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (*GMDSS*), ir atbilstīgs sertifikāts saistībā ar *GMDSS*, ko saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem izsniegusi vai atzinusi administrācija.

2. Turklāt visi kandidāti, kuri atbilstīgi šiem noteikumiem pretendē uz sertificēšanu darbam uz kuģa, uz kura saskaņā ar *SOLAS 74* ar grozījumiem jābūt radiosakaru iekārtai:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci; un

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-IV/2. iedaļā.

V NODAĻA

ĪPAŠAS SAGATAVOTĪBAS PRASĪBAS PERSONĀLAM UZ NOTEIKTU VEIDU KUĢIEM

Noteikumi V/1

Obligātās minimālās prasības tankkuģu kapteiņu, virsnieku un ierindas jūrnieku sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Virsnieki un ierindas jūrnieki, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība saistībā ar kravām vai kravu aprīkojumu uz tankkuģiem, papildus sagatavošanai, kas paredzēta Noteikumos VI/1, ir izgājuši apstiprinātu ugunsdzēsības sagatavošanas kursu krastā, kā arī:

1.1. vismaz trīs mēnešu apstiprinātu jūras dienestu uz tankkuģiem, lai iegūtu pietiekamas zināšanas par drošas ekspluatācijas metodēm; vai

1.2. apstiprinātu tankkuģu iepazīšanas kursu, kas aptver vismaz to mācību programmu, kas tādam kursam paredzēta *STCW* kodeksa A-V/1. iedaļā.

Administrācija tomēr var pieņemt pārraudzībā veiktu jūras dienesta laikposmu, kas īsāks par 1.1. punktā paredzēto, ar noteikumu, ka:

1.3. tā pieņemtais dienesta laikposms nav īsāks par vienu mēnesi;

1.4. tankkuģa bruto tonnāža ir mazāka par 3 000;

1.5. neviena reisa ilgums, ko tankkuģis veicis minētajā laikposmā, nepārsniedz 72 stundas;

1.6. tankkuģa darbības īpašības un minētajā laikposmā veikto reisu un iekraušanas un izkraušanas operāciju skaits ļauj apgūt tādu pašu zināšanu līmeni un pieredzi.

2. Kapteiņiem, vecākajiem mehāniķiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem, otrajiem mehāniķiem un jebkurai personai, kas tieši atbild par kravu iekraušanu, izkraušanu un uzrauga kravas tranzīta operācijas vai rīkošanos ar to, papildus atbilstībai 1.1. vai 1.2. punkta prasībām ir:

2.1. pieredze, kas atbilst viņu pienākumiem uz tāda tankkuģa tipa, uz kāda viņi strādā; un

2.2. viņi ir izgājuši apstiprinātu specializētu mācību programmu, kas ietver vismaz *STCW* kodeksa A-V/1. iedaļā izklāstītos priekšmetus, kuri atbilst viņu pienākumiem uz naftas tankkuģa, tankkuģa ķimikāliju pārvadāšanai vai tankkuģa sašķidrinātās gāzes pārvadāšanai, uz kura viņi strādā.

3. Divos gados pēc tam, kad attiecībā uz dalībvalsti ir stājusies spēkā *STCW* konvencija, var uzskatīt, ka jūrnieki atbilst 2.2. punkta prasībām, ja viņi attiecīgā statusā uz attiecīgā tipa tankkuģa ir nostrādājuši vismaz vienu gadu iepriekšējos piecos gados.

4. Administrācijas nodrošina, ka kapteiņiem un virsniekiem, kuri ir attiecīgi kvalificēti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, izsniedz atbilstīgu sertifikātu vai ka attiecīgi indosē esošu sertifikātu. Katru ierindas jūrnieku, kurš ir tā kvalificēts, attiecīgi sertificē.

Noteikumi V/2

Obligātās minimālās prasības ro-ro pasažieru kuģu kapteiņu, virsnieku, ierindas jūrnieku un pārējā personāla sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Šos noteikumus piemēro kapteiņiem, virsniekiem, ierindas jūrniekiem un pārējam personālam, kas strādā uz ro-ro pasažieru kuģiem, kuri veic starptautiskos reisus. Administrācijas nosaka šo prasību piemērojamību personālam, kas strādā uz ro-ro pasažieru kuģiem, kuri veic vietējos reisus.

2. Jūrnieki, pirms viņiem uztic veikt kādus darba pienākumus uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir pabeiguši sagatavošanu, kas paredzēta 4. līdz 8. punktā, saskaņā ar savu statusu, pienākumiem un atbildību.

3. Jūrnieki, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 4., 7. un 8. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, iziet atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo sagatavotības līmeni pēdējo piecu gadu laikā.

4. Kapteiņi, virsnieki un pārējais personāls, kas trauksmju sarakstā nozīmēti, lai ārkārtas situācijās sniegtu palīdzību pasažieriem uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši pūļa vadības mācības, kā noteikts *STCW* kodeksa 1. punkta A-V/2. iedaļā.

5. Kapteiņi, virsnieki un citi personāla locekļi, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši sagatavošanu, lai iepazītos ar minētajiem pienākumiem, kas paredzēta *STCW* kodeksa 2. punkta A-V/2. iedaļā.

6. Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājis sagatavošanu drošības jautājumos, kas paredzēta *STCW* kodeksa 3. punkta A-V/2. iedaļā.

7. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas citas personas, kas tieši atbild par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, kravu iekraušanu, izkraušanu vai nostiprināšanu vai korpusa atveru aizvēršanu uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības, kravas drošības un korpusa drošības jautājumos, kas paredzēts *STCW* kodeksa 4. punkta A-V/2. iedaļā.

8. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kas atbild par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-V/2. iedaļas 5. punktā.

9. Administrācijas nodrošina, ka ikvienai personai, ko atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumu prasībām, izsniedz dokumentāru pierādījumu par izieto sagatavošanas kursu.

Noteikumi V/3

Kapteiņu, virsnieku, matrožu un pārējā pasažieru kuģu, kas nav ro-ro tipa pasažieru kuģi, personāla sagatavotības un kvalifikācijas obligātās minimālās prasības

1. Šī regula attiecas uz kapteiņiem, virsniekiem, matrožiem un pārējo pasažieru kuģu, kas nav ro-ro tipa pasažieru kuģi, personālu, kas iesaistīti starptautiskajos reisos. Administrācijas nosaka šo prasību piemērošanu attiecībā uz personālu, kas dien uz vietējo reisu pasažieru kuģiem.

2. Pirms norīkojuma pildīt amata pienākumus uz pasažieru kuģa jūrnieki ir pabeiguši sagatavošanu saskaņā ar 4. līdz 8. punktu atbilstoši savam statusam, pienākumiem un atbildībai.

3. Jūrnieki, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 4., 7. un 8. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, iziet atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo sagatavotības līmeni pēdējo piecu gadu laikā.

4. Personāls, kas pēc trauksmju saraksta nozīmēti, lai ārkārtas situācijās sniegtu pasažieriem palīdzību uz pasažieru kuģiem, ir izgājis pūļa vadības mācības, kā paredzēts *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 1. punktā.

5. Kapteiņi, virsnieki un pārējais personāls, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši sagatavošanu, kas paredzēta *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 2. punktā, lai iepazītos ar šiem pienākumiem.

6. Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz pasažieru kuģiem, ir izgājis sagatavošanu drošības jautājumos, kas paredzēta *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 3. punktā.

7. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi un visas citas personas, kas tieši atbild par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības jautājumos, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 4. punktā.

8. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kas atbild par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 5. punktā.

9. Administrācijas nodrošina, ka ikvienai personai, ko atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumus prasībām, izsniedz dokumentāru pierādījumu par izieto sagatavošanas kursu.

VI NODAĻA

ĀRKĀRTAS, DARBA DROŠĪBAS, MEDICĪNISKĀS APRŪPES UN GLĀBŠANAS FUNKCIJAS

Noteikumi VI/1

Obligātās minimālās prasības attiecībā uz kuģa iepazīšanas, drošības pamatsagatavošanas un instruktāžas kursu, kas jāapgūst visiem jūrniekiem

Jūrnieki apgūst kuģa iepazīšanas un drošības pamatsagatavošanas vai instruktāžas kursu saskaņā ar *STCW* kodeksa A-VI/1. iedaļu un atbilst tajā paredzētajam attiecīgam kompetences standartam.

Noteikumi VI/2

Obligātās minimālās prasības, lai izsniegtu sertifikātus par profesionālo sagatavotību darbam ar peldošiem glābšanas līdzekļiem (plostiem, glābšanas laivām un ātrgaitas glābšanas kuteriem)

1. Visi kandidāti, kas pretendē uz sertifikātu par profesionālo sagatavotību darbam ar peldošiem glābšanas līdzekļiem (plostiem un glābšanas laivām), izņemot ātrgaitas glābšanas kuterus:

1.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

1.2. ir izgājuši vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu vai ir apmeklējuši apstiprinātu sagatavošanas kursu un ir izgājuši vismaz sešu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

1.3. atbilst kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā attiecībā uz profesionālās sagatavotības sertifikātiem darbam ar glābšanas līdzekļiem – plostiem un glābšanas laivām.

2. Visiem kandidātiem, kas pretendē uz profesionālās sagatavotības sertifikātu darbam ar ātrgaitas glābšanas kuteriem:

2.1. ir sertifikāts par profesionālo sagatavotību darbam ar glābšanas līdzekļiem – plostiem un glābšanas laivām, izņemot ātrgaitas glābšanas kuterus;

2.2. viņi ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu;

2.3. viņi atbilst kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/2. iedaļas 5. līdz 8. punktā attiecībā uz profesionālās sagatavotības sertifikātiem darbam ar ātrgaitas glābšanas kuteriem.

Noteikumi VI/3

Obligātās minimālās prasības sagatavotībai progresīvā ugunsdzēsībā

1. Jūrnieki, kas nozīmēti kontrolēt ugunsdzēsības operācijas, ir veiksmīgi izgājuši padziļinātu sagatavošanas kursu ugunsdzēsības tehnikā, īpašu uzsvaru liekot uz organizēšanu, taktiku un vadību saskaņā ar *STCW* kodeksa A-VI/3. iedaļas noteikumiem, un atbilst tajā paredzētam kompetences standartam.

2. Ja sagatavotība progresīvajā ugunsdzēsībā nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, tad attiecīgi izsniedz īpašu sertifikātu vai dokumentāru pierādījumu, kas norāda, ka tā īpašnieks ir apmeklējis sagatavošanas kursu progresīvajā ugunsdzēsībā.

Noteikumi VI/4

Obligātās minimālās prasības attiecībā uz pirmo medicīnisko palīdzību un medicīnisko aprūpi

1. Jūrnieki, kas nozīmēti sniegt pirmo medicīnisko palīdzību uz kuģa, atbilst pirmās medicīniskās palīdzības kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/4. iedaļas 1., 2. un 3. punktā.

2. Jūrnieki, kuru pārziņā ir medicīniskā aprūpe uz kuģa, atbilst medicīniskās aprūpes uz kuģiem kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/4. iedaļas 4., 5. un 6. punktā.

3. Ja sagatavotība pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, tad attiecīgi izsniedz īpašu sertifikātu vai dokumentāru pierādījumu, kas norāda, ka tā īpašnieks ir apmeklējis sagatavošanas kursu pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē.

VII NODAĻA

ALTERNATĪVĀ SERTIFICĒŠANA

Noteikumi VII/1

Alternatīvo sertifikātu izsniegšana

1. Neatkarīgi no sertificēšanas prasībām, kas noteiktas šā pielikuma II un III nodaļā, dalībvalstis var nolemt izsniegt vai atļaut izsniegt sertifikātus, kas nav paredzēti minēto nodaļu noteikumos, ar noteikumu, ka:

1.1. saistītās funkcijas un atbildības līmeņus, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos, izvēlas no tiem un identiskus tiem, kas norādīti *STCW* kodeksa A-II/1., A-II/2., A-II/3., A-II/4., A-III/1., A-III/2., A-III/3., A-III/4. un A-IV/2. iedaļā;

1.2. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas kursu un atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti attiecīgajās *STCW* kodeksa iedaļās un kā izklāstīts šā kodeksa A-VII/1. iedaļā, attiecībā uz funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos;

1.3. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu, atbilstīgu to funkciju un līmeņu izpildei, kas jānorāda sertifikātā. Jūras dienesta minimālais ilgums ir līdzvērtīgs tam jūras dienesta ilgumam, kas paredzēts šā pielikuma II un III nodaļā. Minimālais jūras dienesta ilgums tomēr nav mazāks, kā noteikts *STCW* kodeksa A-VII/2. iedaļā;

1.4. sertifikāta kandidāti, kam jāveic navigācijas funkcijas darbības līmenī, attiecīgi atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatoru pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;

1.5. sertifikātus izsniedz saskaņā ar 11. panta prasībām un noteikumiem, kas izklāstīti *STCW* kodeksa VII nodaļā.

2. Sertifikātus atbilstīgi šai nodaļai neizsniedz, ja dalībvalsts nav paziņojusi Komisijai informāciju, kas prasīta *STCW* konvencijā.

Noteikumi VII/2

Jūrnieku sertificēšana

Visiem jūrniekiem, kuri pilda jebkuru funkciju vai funkciju grupu, kas precizēta *STCW* kodeksa II nodaļas tabulās A-II/1, A-II/2, A-II/3 vai A-II/4 vai III nodaļas tabulās A-III/1, A-III/2, A-III/4, vai IV nodaļas tabulā A-IV/2, ir atbilstīgs sertifikāts.

Noteikumi VII/3

Principi, kas regulē alternatīvo sertifikātu izsniegšanu

1. Dalībvalsts, kura nolemj izsniegt vai atļaut izsniegt alternatīvos sertifikātus, nodrošina šādu principu ievērošanu:

1.1. neievieš alternatīvu sertificēšanas sistēmu, ja tā nenodrošina tādu drošības līmeni jūrā un tai nav tādas preventīvas ietekmes attiecībā uz piesārņojumu, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kas paredzēta pārējās nodaļās;

1.2. jebkuros noteikumos par alternatīviem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar šo nodaļu, paredz sertifikātu aizvietojamību ar tiem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar pārējām nodaļām.

2. Savstarpējās aizvietojamības princips 1. punktā nodrošina, ka:

2.1. jūrnieki, kas sertificēti saskaņā ar II un/vai III nodaļas noteikumiem, un tie, kas sertificēti saskaņā ar VII nodaļu, spēj strādāt uz kuģiem, uz kuriem ir tradicionāla vai citas kuģa organizācijas formas;

2.2. jūrniekus nesagatavo darbam uz kuģiem ar īpašām kuģa organizācijas formām tā, ka tas vājinātu viņu spēju izmantot savas prasmes citur.

3. Izsniedzot sertifikātus saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem, ņem vērā šādus principus:

3.1. alternatīvo sertifikātu izsniegšanu kā tādu neizmanto:

3.1.1. lai samazinātu kuģa apkalpes skaitu;

3.1.2. lai samazinātu jūrnieku profesionalitātes vai kvalifikācijas līmeni; vai

3.1.3. lai attaisnotu to, ka jebkuras konkrētas sardzes laikā gan mašīntelpas, gan klāja sardzes virsnieku pienākumus uzdod veikt jūrniekam, kam ir tikai viens sertifikāts;

3.2. personu, kuras pārziņā ir kuģa vadība, apzīmē kā kapteini, un kapteiņa un citu personu juridisko statusu un pilnvaras nelabvēlīgi neietekmē kāda alternatīvās sertificēšanas noteikumu ieviešana.

4. Principi, kas ietverti 1. un 2. punktā, nodrošina gan klāja virsnieku, gan kuģa mehāniķu kompetences saglabāšanu.

II PIELIKUMS

TO TREŠO VALSTU ATZĪŠANAS KRITĒRIJI, KURAS IZSNIEGUŠAS SERTIFIKĀTU, KAS MINĒTS 19. PANTA 2. PUNKTĀ, VAI KURU PĀRRAUDZĪBĀ IZSNIEGTS TĀDS SERTIFIKĀTS

1. Trešai valstij jābūt *STCW* konvencijas pusei.

2. Trešai valstij jābūt Jūras drošības komitejas atzītai par tādu, kas pierādījusi, ka ir īstenoti pilnībā visi *STCW* konvencijas noteikumi.

3. Komisijai, kurai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra, ar iespējamu kādas attiecīgās dalībvalsts piesaisti, veicot visus vajadzīgos pasākumus, kuri var ietvert arī objektu un procedūru pārbaudi, ir jābūt apstiprinājušai, ka tā pilnā mērā ir izpildījusi prasības attiecībā uz kompetences standartu, sertifikātu izsniegšanu un indosēšanu un lietvedību un ka izveidota kvalitātes standartu sistēma, ievērojot *STCW* konvencijas I/8. noteikumus.

4. Dalībvalsts pašreiz vienojas ar attiecīgo trešo valsti par saistībām uzreiz ziņot par jebkurām būtiskām izmaiņām sagatavošanas un sertificēšanas sistēmās, kas paredzētas saskaņā ar *STCW* konvenciju.

5. Dalībvalsts ieviesusi pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrniekiem, kuri iesniedz atzīšanai sertifikātus, kas ļauj pildīt vadības līmeņa funkcijas, ir atbilstīgas zināšanas par dalībvalsts jūrniecības tiesību aktiem, kuri attiecas uz funkcijām, ko viņiem ļauts pildīt.

6. Ja dalībvalsts vēlas papildināt trešās valsts atbilstības novērtējumu, novērtējot konkrētas jūrniecības mācību iestādes, tā rīkojas atbilstīgi *STCW* kodeksa A-I/6. iedaļas noteikumiem.

III PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar turpmāko grozījumu sarakstu

(minēts 32. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/25/EK (OV L 136, 18.5.2001., 17. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/84/EK (OV L 324, 29.11.2002., 53. lpp.)	tikai 11. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/103/EK (OV L 326, 13.12.2003., 28. lpp.)	
Komisijas Direktīva 2005/23/EK (OV L 62, 9.3.2005., 14. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK (OV L 255, 30.9.2005., 160. lpp.)	tikai 4. pants

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valstu tiesību aktos

(minēts 32. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
2002/84/EK	2003. gada 23. novembris
2003/103/EK	2005. gada 14. maijs
2005/23/EK	2005. gada 29. septembris
2005/45/EK	2007. gada 20. oktobris

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2001/25/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta ievadfrāze	2. panta ievadfrāze
2. panta pirmais līdz ceturtais ievilkums	2. panta a) līdz d) punkts
3. līdz 7. pants	3. līdz 7. pants
7.a pants	8. pants
8. pants	9. pants
9. panta 1. punkta ievadfrāze	10. panta 1. punkta pirmās daļas ievadfrāze
9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	10. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) punkts
9. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmais teikums	10. panta 1. punkta pirmās daļas c) punkts
9. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrais teikums	10. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 1. punkta d) apakšpunkts	10. panta 1. punkta pirmās daļas d) punkts
9. panta 2. un 3. punkts	10. panta 2. un 3. punkts
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
12. pants	13. pants
13. pants	14. pants
14. pants	15. pants
15. pants	16. pants
16. panta 1. punkta ievadfrāze	17. panta 1. punkta ievadfrāze
16. panta 1. punkta pirmais līdz ceturtais ievilkums	17. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
16. panta 2. punkta ievadfrāze	17. panta 2. punkta ievadfrāze
16. panta 2. punkta a) apakšpunkta 1) un 2) punkts	17. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punkts
16. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	17. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts
16. panta 2. punkta d) apakšpunkta 1) un 2) punkts	17. panta 2. punkta d) apakšpunkta i) un ii) punkts
16. panta 2. punkta d) apakšpunkta 3) punkta i) un ii) apakšpunkts	17. panta 2. punkta d) apakšpunkta iii) punkta pirmais un otrais ievilkums
16. panta 2. punkta e) apakšpunkts	17. panta 2. punkta e) apakšpunkts
16. panta 2. punkta f) apakšpunkta 1) līdz 5) punkts	17. panta 2. punkta f) apakšpunkta i) līdz v) punkts
16. panta 2. punkta g) apakšpunkts	17. panta 2. punkta g) apakšpunkts
17. pants	18. pants
18. panta 1. un 2. punkts	–
18. panta 3. punkta ievadfrāze	19. panta 1. punkts
18. panta 3. punkta a) apakšpunkts	19. panta 2. punkts
18. panta 3. punkta b) apakšpunkts	19. panta 3. punkta pirmā daļa
18. panta 3. punkta c) apakšpunkts	19. panta 3. punkta otrā daļa
18. panta 3. punkta d) apakšpunkts	19. panta 4. punkts
18. panta 3. punkta e) apakšpunkts	19. panta 5. punkts
18. panta 3. punkta f) apakšpunkts	19. panta 6. punkts
18. panta 4. punkts	19. panta 7. punkts

Direktīva 2001/25/EK	Šī direktīva
18.a panta 1. punkta pirmais un otrais teikums	20. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
18.a panta 2. punkta pirmais un otrais teikums	20. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
18.a panta 3. līdz 5. punkts	20. panta 3. līdz 5. punkts
18.a panta 6. punkta pirmais un otrais teikums	20. panta 6. punkta pirmā un otrā daļa
18.a panta 7. punkts	20. panta 7. punkts
18.b pants	21. pants
19. pants	22. pants
20. panta 1. punkta ievadfrāze	23. panta 1. punkta ievadfrāze
20. panta 1. punkta pirmais un otrais ievilkums	23. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
20. panta 2. punkta ievadfrāze	23. panta 2. punkta ievadfrāze
20. panta 2. punkta pirmais līdz sestais ievilkums	23. panta 2. punkta a) līdz f) apakšpunkts
20. panta 3. punkts	23. panta 3. punkts
21. pants	24. pants
21.a pants	25. pants
–	26. panta 1. punkts
21.b panta pirmais teikums	26. panta 2. punkta pirmā daļa
21.b panta otrais teikums	26. panta 2. punkta otrā daļa
22. panta 1. punkta pirmais teikums	27. panta 1. punkta pirmā daļa
22. panta 1. punkta otrais teikums	27. panta 1. punkta otrā daļa
–	27. panta 1. punkta trešā daļa
22. panta 3. un 4. punkts	27. panta 2. un 3. punkts
23. panta 1. un 2. punkts	28. panta 1. un 2. punkts
–	28. panta 3. punkts
23. panta 3. punkts	–
24. panta 1. un 2. punkts	–
24. panta 3. punkta 1) un 2) apakšpunkts	29. panta a) un b) punkts
25. pants	30. pants
26. panta pirmais teikums	31. panta pirmā daļa
26. panta otrais teikums	31. panta otrā daļa
27. pants	32. pants
28. pants	33. pants
29. pants	34. pants
I un II pielikums	I un II pielikums
III pielikums	–
IV pielikums	–
–	III pielikums
–	IV pielikums

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 2. decembris),

ar ko pieņem saistības, kas piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu

(2008/899/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1] ("pamatregula") un jo īpaši tās 8. un 9. pantu,

apspriedusies ar padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. **PROCEDŪRA**

(1) Komisija ar Regulu (EK) Nr. 488/2008 [2] noteica pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR) izcelsmes citronskābes importam Kopienā.

(2) Pēc pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanas Komisija turpināja izmeklēšanu par dempingu, kaitējumu un Kopienas interesēm. Izmeklēšanas galīgie konstatējumi un secinājumi ir izklāstīti Padomes Regulā (EK) Nr. 1193/2008 [3], ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē ĶTR izcelsmes citronskābes importam noteikto pagaidu maksājumu.

(3) Izmeklēšanā tika apstiprināti pagaidu konstatējumi par kaitējumu, ko rada ĶTR izcelsmes citronskābas imports par dempinga cenām.

B. **SAISTĪBAS**

(4) Pēc pagaidu antidempinga pasākumu pieņemšanas seši ĶTR ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, proti, *Anhui BBCA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry un Weifang Ensign Industry*, piedāvāja cenu saistības saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu. Minētajās saistībās ražotāji eksportētāji piedāvāja pārdot attiecīgo izstrādājumu par tādu cenu vai lielāku cenu, kas novērstu dempinga kaitīgo ietekmi. Katrs ražotājs eksportētājs ir piedāvājis vienu minimālo importa cenu visiem dažādiem izstrādājuma veidiem, lai ierobežotu pasākumu apiešanas risku.

(5) Turklāt piedāvājumi ietver minimālās cenas indeksāciju, ņemot vērā, ka attiecīgā izstrādājuma cenas ievērojami svārstās, konkrētāk, pēc izmeklēšanas perioda tās būtiski palielinājās. Indeksāciju veic saskaņā ar starptautiskajām publiskajām graudu cenām (svarīgākā izejviela, ko izmanto ražotāji eksportētāji). Tomēr ražotāji eksportētāji piedāvāja noteikt minimālās cenas vismaz tādā līmenī, kas nerada kaitējumu, pat tad, ja saskaņā ar indeksāciju cenu līmenis būtu zemāks.

[1] OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.
[2] OV L 143, 3.6.2008., 13. lpp.
[3] Sk. šo 1 lpp. OV.

(6) Uzņēmums *Laiwu Taihe Biochemistry*, kuram piešķīra tirgus ekonomikas režīmu, piedāvāja aprēķināt tā minimālo cenu, balstoties uz izmeklēšanā noteikto normālo vērtību.

(7) Turklāt, lai samazinātu cenu pārkāpumu risku, ko rada cenu šķērskompensācija, pirmkārt, ražotāji eksportētāji piedāvāja ziņot par visiem pārdevumiem ārpus ES tiem klientiem, kuru organizācija vai struktūra ir starptautiska, ja ražotājs eksportētājs pārdod izstrādājumu attiecīgajam klientam ārpus ES. Otrkārt, ražotāji eksportētāji piekrita ievērot konkrētu cenu režīmu saistībā ar minētajiem pārdevumiem ārpus ES.

(8) Ražotāji eksportētāji arī regulāri sniegs Komisijai sīku informāciju par viņu veikto eksportu uz Kopienu, un tas nozīmē, ka Komisija varēs efektīvi uzraudzīt saistību izpildi.

(9) Turklāt *China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters* ("CCCMC") pievienojas 4. apsvērumā minētajiem sešiem uzņēmumiem, tādējādi CCCMC aktīvi uzraudzīs saistību ievērošanu. Tāpēc Komisija uzskata, ka saistību apiešanas risks ir ierobežots.

(10) Pēc piedāvāto saistību atklāšanas Kopienas ražošanas nozare iebilda pret piedāvātajām saistībām. Kopienas ražošanas nozare apgalvoja, ka indeksācija, kura balstās uz graudu cenām, nav atbilstošs paņēmiens, jo izmaksas veido arī citi svarīgi mainīgie faktori, un ierosināja veikt indeksāciju, balstoties uz izejvielu un enerģijas cenām. Attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares ierosinājumu veikt indeksāciju, balstoties arī uz enerģijas cenām, tika konstatēts, ka enerģijas cenas nav svarīgākais izmaksu faktors. Turklāt šajā gadījumā nebūtu skaidra indeksācijas pamata, jo vajadzīgo enerģiju var ražot no dažādiem avotiem, piemēram, oglēm, dabasgāzes vai elektrības.

(11) Turklāt Kopienas ražošanas nozare apgalvoja, ka pastāv liels šķērskompensācijas risks, t. i., izstrādājumu, uz kuru attiecas saistības, var pārdot vieniem un tiem pašiem klientiem ārpus Eiropas Kopienas par mākslīgi zemām cenām, lai kompensētu minimālās cenas Eiropas Kopienā, jo ražotāji eksportētāji pārdod izstrādājumu, uz kuru attiecas saistības, starptautiskajiem uzņēmumiem. Attiecībā uz minēto, tika konstatēts, ka lielāko daļu uzņēmumu eksporta uz Eiropas Kopienu pārdod tirgotājiem nevis starptautiskajiem uzņēmumiem. Neatkarīgi no iepriekšminētā un lai turpmāk samazinātu atlikušo šķērskompensācijas risku saistībā ar dažiem uzņēmumiem, priekšlikumos ir ietvertas šķērskompensācijas klauzulas attiecībā uz attiecīgo uzņēmumu pārdevumiem tiem klientiem Eiropas Kopienā, kuru organizācija vai struktūra ir starptautiska. Minētās klauzulas ievērojami mazina šķērskompensācijas risku.

(12) Ņemot vērā iepriekšminēto, ražotāju eksportētāju piedāvātās saistības ir pieņemamas.

(13) Lai Komisija varētu efektīvi uzraudzīt to, kā uzņēmums ievēro saistības, kad attiecīgajam muitas dienestam tiek iesniegts pieprasījums par laišanu brīvā apgrozībā, atbrīvojumu no antidempinga maksājuma piešķir ar nosacījumu, ka i) ir iesniegts saistību faktūrrēķins, kurā norādīta vismaz Padomes Regulas (EK) Nr. 1193/2008 pielikumā minētā informācija; ii) importētos izstrādājumus ir ražojis, nosūtījis un par tiem izrakstījis rēķinu minētais uzņēmums pirmajam neatkarīgajam klientam Kopienā; un iii) muitā deklarētās un uzrādītās preces precīzi atbilst aprakstam saistību faktūrrēķinā. Ja šāds faktūrrēķins netiek iesniegts vai tas neatbilst muitā uzrādītajiem izstrādājumiem, ir jāmaksā attiecīgais antidempinga maksājums.

(14) Lai papildus nodrošinātu saistību ievērošanu, importētājiem ar minēto Padomes regulu ir darīts zināms, ka minētajā regulā paredzēto nosacījumu neizpilde vai tas, ka Komisija atsauc saistību pieņemšanu, var par attiecīgajiem darījumiem radīt muitas parādu.

(15) Saistību pārkāpuma vai atsaukšanas gadījumā vai tad, ja Komisija atsauc pieņemtās saistības, saskaņā ar pamatregulas 8. panta 9. punktu automātiski piemēro pamatregulas 9. panta 4. punktā noteikto antidempinga maksājumu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo pieņem saistības, kuras piedāvā turpmāk minētie ražotāji eksportētāji un *China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters* saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu.

Valsts	Uzņēmums	*TARIC* papildu kods
Ķīnas Tautas Republika	*Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd – No 73 Daqing Road, Bengbu City, 233010, Anhui Province*	A874
	Ražo *RZBC Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province* un pārdod saistīts tirdzniecībās uzņēmums *RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province*	A926
	Ražo *RZBC (Juxian) Co., Ltd – West Wing, Chengyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province* un pārdod saistīts tirdzniecībās uzņēmums *RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province*	A927
	TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province	A882

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Catherine ASHTON

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

PADOMES VIENOTĀ RĪCĪBA 2008/900/KĀDP

(2008. gada 2. decembris),

ar kuru groza Vienoto rīcību 2008/107/KĀDP, ar ko pagarina un groza pilnvaras Eiropas Savienības īpašajam pārstāvim Vidusāzijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 14. pantu, 18. panta 5. punktu un 23. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padome 2008. gada 12. februārī pieņēma Vienoto rīcību 2008/107/KĀDP [1].

(2) Eiropas Savienības īpašā pārstāvja pilnvaras būtu jāgroza, lai ņemtu vērā viņa nozīmi tās Eiropas Savienības un Vidusāzijas jauno partnerattiecību stratēģijas īstenošanas pārraudzībā, ko pieņēma Eiropadome 2007. gada jūnijā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

1. pants

Vienotās rīcības 2008/107/KĀDP 3. panta 1. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"i) dot ieguldījumu ar Vidusāziju saistītu KĀDP energodrošības aspektu, ar narkotiku tirdzniecības apkarošanu saistītu aspektu un ar ūdens resursu apsaimniekošanu saistītu aspektu formulēšanā."

2. pants

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

3. pants

Šo vienoto rīcību publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
C. LAGARDE

[1] OV L 38, 13.2.2008., 19. lpp.

PADOMES LĒMUMS 2008/901/KĀDP

(2008. gada 2. decembris)

par neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas misiju par konfliktu Gruzijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 13. panta 3. punktu un 23. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) 2008. gada 1. septembrī Eiropadome pasludināja, ka Eiropas Savienība ir gatava iesaistīties, atbalstot jebkādus centienus, lai panāktu konfliktu mierīgu un ilgtspējīgu risinājumu Gruzijā, un ka tā ir gatava atbalstīt uzticības veidošanas pasākumus.

(2) 2008. gada 15. septembrī Padome atbalstīja ideju īstenot starptautisku neatkarīgu izmeklēšanu par konfliktu Gruzijā.

(3) Par izmeklēšanas misijas vadītāju būtu jāieceļ *Heidi TAGLIAVINI* kundze,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Neatkarīgās izmeklēšanas misijas vadītāja un pienākumi

1. Par neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas misijas par konfliktu Gruzijā, turpmāk "izmeklēšanas misija", vadītāju laikposmam no 2008. gada 2. decembra līdz 2009. gada 31. jūlijam ir iecelta *Heidi TAGLIAVINI* kundze.

2. Izmeklēšanas misijas mērķis ir izmeklēt konflikta cēloņus un norisi Gruzijā, tostarp ņemot vērā starptautiskās tiesības [1], humanitārās tiesības un cilvēktiesības, kā arī izmeklēt apsūdzības šajā sakarā [2]. Izmeklēšanas joma, proti, ģeogrāfiskā un laika ziņā, būs pietiekami plaša, lai varētu izzināt visus iespējamos konflikta cēloņus. Ar izmeklēšanas rezultātiem ziņojumā iepazīstinās konfliktā iesaistītās puses, kā arī Padomi, Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO) un Apvienoto Nāciju Organizāciju (ANO).

3. Izmeklēšanas misijas vadītāja ir atbildīga par izmeklēšanas misijas izpildi. Viņa pilnīgi neatkarīgi lemj par izmeklēšanas misijas procedūrām un darba metodēm, kā arī par 2. punktā paredzētā ziņojuma saturu.

2. pants

Finansējums

1. Finanšu atsauces summa izmeklēšanas misijas īstenošanas izmaksu segšanai ir EUR 1 600 000 laikposmam no 2008. gada 2. decembra līdz 2009. gada 31. jūlijam.

2. Izdevumi, ko finansē no šā panta 1. punktā minētās summas, ir atbilstīgi no 2008. gada 2. decembra.

3. Izdevumus pārvalda vienīgi saskaņā ar procedūrām un noteikumiem, kurus piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam. Izdevumu pārvaldību veic, pamatojoties uz līgumu starp izmeklēšanas misijas vadītāju un Komisiju.

4. Izmeklēšanas misijas vadītāja atskaitās Komisijai par visiem izdevumiem.

3. pants

Izmeklēšanas misijas sastāvs un struktūra

Izmeklēšanas misijas struktūru nosaka misijas vadītāja. Izmeklēšanas misijas sastāvā ir atzīti eksperti, jo īpaši juristi, vēsturnieki, militārpersonas un eksperti cilvēktiesību jomā.

4. pants

Izvērtēšana

Padome pirms 2009. gada 31. jūlija izvērtē šā lēmuma īstenošanu.

5. pants

Stāšanās spēkā un darbības termiņa beigas

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Tas zaudē spēku 2009. gada 31. jūlijā.

6. pants

Publicēšana

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2008. gada 2. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
C. LAGARDE

---

[1] Tostarp Helsinku Nobeiguma aktu.
[2] Tostarp apsūdzības kara noziegumos.

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.